

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 499

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 mai 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
155. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru aprobarea Procedurii de stabilire și aplicare a sancțiunii la cifra de afaceri rezultate din activitatea de control aplicată în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023 și pentru aprobarea instrucțiunilor referitoare la procedura de lucru	2–3
1.328/56. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Procedurii privind exercitarea activității de control și supraveghere a operațiunilor cu plante, substanțe și preparate stupefiante și psihotrope prevăzute în tabelele I, II și III din anexa la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, care sunt utilizate în medicina veterinară, autorizarea pentru depozitarea, comercializarea și distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară, a modelului formularului de prescripție medical-veterinară și a modului de utilizare a acesteia, precum și a listei preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară	4–20
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 15 din 14 martie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	21–31

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de stabilire și aplicare a sancțiunii la cifra de afaceri rezultate din activitatea de control aplicată în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023 și pentru aprobarea instrucțiunilor referitoare la procedura de lucru

Având în vedere prevederile art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și ale art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare,
— Referatul nr. 780 din 31.03.2022,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de stabilire și aplicare a sancțiunii la cifra de afaceri rezultate din activitatea de control aplicată în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023 și instrucțiunile referitoare la procedura de lucru, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Comisia prevăzută la art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și entitățile subordonate din cadrul Autorității Naționale

pentru Protecția Consumatorilor duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

(2) Desemnarea nominală a persoanelor ce fac parte din *comisia* prevăzută la art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022, a înlocuitorilor desemnați, precum și a secretariatului tehnic se aprobă prin act administrativ al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Horia Miron Constantinescu

București, 31 martie 2022.
Nr. 155.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de stabilire și aplicare a sancțiunii la cifra de afaceri rezultate din activitatea de control aplicată în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023 și instrucțiunile referitoare la procedura de lucru

CAPITOLUL I

Scop și domeniu de aplicare

Art. 1. — (1) Prezenta procedură are drept scop instituirea regulilor necesare stabilirii și individualizării sancțiunilor contravenționale raportate la cifra de afaceri prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, ținându-se seama de gravitatea și durata faptei, precum și de elementele stabilite de prezenta procedură.

(2) Prezenta procedură se aplică activității de control desfășurate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Prezenta procedură se aplică de către comisia prevăzută la art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 și de către personalul împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

CAPITOLUL II

Procesul de adoptare a deciziei de stabilire și individualizare a sancțiunii

Art. 2. — (1) În situația în care, în urma unei acțiuni de control, agentul constatatator/echipa de control constată săvârșirea unei fapte contravenționale care se poate încadra la sancțiunea cu amendă raportată la cifra de afaceri, întocmește procesul-verbal de constatare a contravenției în care sunt consemnate toate datele, verificările, prevederile legale încălcate și concluziile acțiunii de control desfășurate, fără a se aplica și sancțiunea principală.

(2) În baza procesului-verbal de constatare a contravenției, agentul constatatator/echipa de control întocmește un raport ce se înaintează secretariatului comisiei, în termen de 24 de ore. Comisia se întrunește în termen de maximum 5 zile calendaristice de la primirea raportului.

Art. 3. — Raportul conține, dar fără a se limita la acestea, datele de identificare ale operatorului economic/profesionistului controlat, descrierea faptei contravenționale săvârșite cu

indicarea gravității și duratei faptei, a impactului produs asupra pieței și asupra consumatorilor, după caz, a circumstanțelor agravante sau atenuante, temeiul legal, indicarea datei de împlinire a termenului de prescripție a aplicării sancțiunii contravenționale, toate datele și elementele deținute de către structura cu atribuții de control necesare evaluării gravității abaterii respective, precum și o propunere de stabilire și individualizare a amenzii contravenționale.

Art. 4. — (1) În procesul de analiză, comisia, prin intermediul secretariatului acesteia, poate solicita date, analize și informații suplimentare compartimentelor de specialitate ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în vederea stabilirii gravității faptei, a duratei și/sau a impactului produs asupra consumatorilor de energie.

(2) În cazul în care este necesar, comisia poate solicita informații suplimentare operatorului economic/profesionistului care face obiectul controlului, acesta având la dispoziție un termen rezonabil de răspuns ce nu poate depăși 5 zile calendaristice.

(3) În termen de 5 zile calendaristice de la data solicitării, operatorul economic/profesionistul sau compartimentele de specialitate furnizează comisiei datele și informațiile suplimentare solicitate.

Art. 5. — (1) În baza raportului și a datelor și informațiilor suplimentare, dacă au fost solicitate, comisia se întrunește în ședință, în vederea stabilirii și individualizării sancțiunii contravenționale prin decizie care se adoptă cu votul majorității simple, în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii raportului la secretariatul comisiei.

(2) Comisia poate invita în cadrul ședinței pe reprezentantul împuternicit al operatorului economic/profesionistului care are dreptul de a-și susține punctul de vedere.

(3) În cazul egalității de voturi este decisiv votul președintelui comisiei care conduce ședința.

(4) În situația în care, în urma analizei, se ajunge la concluzia că gravitatea faptei săvârșite nu impune sancționarea cu procent din cifra de afaceri, comisia va emite o decizie în acest sens.

Art. 6. — Decizia comisiei va conține, dar fără a se limita la acestea:

1. datele de identificare ale operatorului economic/profesionistului controlat;

2. descrierea faptei contravenționale săvârșite cu indicarea gravității, datei și a duratei faptei, a impactului produs asupra consumatorilor de energie, după caz;

3. prezentarea circumstanțelor agravante și/sau atenuante;

4. dispoziția legală încălcată;

5. sancțiunea stabilită și individualizată.

Art. 7. — Decizia comisiei se semnează de către membrii și de către președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și se comunică agentului constator/echipei de control în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data adoptării, prin intermediul poștei clasice sau electronice, cu confirmare de primire, sau prin predare personală, sub semnătură olografă.

Art. 8. — (1) În baza deciziei comisiei, agentul constator aplică sancțiunea prin completarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, la rubrica sancțiune aplicată.

(2) Procesul-verbal de constatare a contravenției, cu toate anexele acestuia, precum și decizia comisiei se comunică contravenientului în termenele și condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Criterii de individualizare a sancțiunii

Art. 9. — Individualizarea sancțiunilor se face în funcție de gravitatea și durata faptei, de impactul produs asupra pieței și a consumatorilor de energie, cu respectarea principiilor eficacității, proporționalității și al efectului descurajator al sancțiunii aplicate.

Art. 10. — (1) Evaluarea gravității săvârșirii unei fapte se face de la caz la caz, pentru fiecare tip de încălcare, luându-se în considerare toate împrejurările relevante.

(2) În evaluarea gravității faptei contravenționale se iau în considerare, dar fără a se limita la acestea, natura faptei săvârșite, împrejurările în care a fost săvârșită fapta, modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, durata abaterii, scopul urmărit, consecințele produse, încălcările repetate, precum și datele și informațiile consemnate în raportul agentului constator/echipei de control.

CAPITOLUL IV

Circumstanțe atenuante și agravante

Art. 11. — (1) La stabilirea și individualizarea sancțiunii contravenționale constituie circumstanțe atenuante următoarele împrejurări, fără a se limita la acestea:

a) operatorul economic/profesionistul controlat furnizează dovezi că a pus capăt încălcării prevederilor legale imediat ce a luat cunoștință de declanșarea acțiunii de control sau în timpul desfășurării acțiunii de control;

b) operatorul economic/profesionistul controlat dovedește existența și implementarea unui program de conformare pentru reintrarea în legalitate și/sau repararea unui prejudiciu cauzat consumatorilor;

c) starea de dificultate financiară a operatorului economic/profesionistului controlat.

(2) La stabilirea și individualizarea sancțiunii contravenționale, comisia ține cont de existența circumstanțelor agravante pentru contravenient, precum:

a) săvârșirea de către același operator economic/profesionist controlat a unei încălcări identice sau similare, de cel puțin două ori, în decursul a 12 luni consecutive;

b) refuzul de a coopera cu autoritatea sau obstrucționarea desfășurării acțiunii de control.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 12. — Decizia de stabilire și individualizare a sancțiunii contravenționale emisă de comisie, împreună cu toate celelalte înscrisuri, constituie anexe la procesul-verbal de constatare a contravențiilor.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.328 din 10 mai 2022

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR
Nr. 56 din 15 aprilie 2022

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind exercitarea activității de control și supraveghere a operațiunilor cu plante, substanțe și preparate stupefiante și psihotrope prevăzute în tabelele I, II și III din anexa la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, care sunt utilizate în medicina veterinară, autorizarea pentru depozitarea, comercializarea și distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară, a modelului formularului de prescripție medical-veterinară și a modului de utilizare a acesteia, precum și a listei preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară

Văzând Referatul de aprobare nr. 937 din 12.08.2021, întocmit de Direcția coordonare laboratoare și produse medicinale veterinare din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 7 alin. (1³) din Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 64 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.915/2006, cu modificările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 112, 113 și 115 din Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE,

în temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind exercitarea activității de control și supraveghere a operațiunilor cu plante, substanțe și preparate stupefiante și psihotrope prevăzute în tabelele I, II și III din anexa la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, care sunt utilizate în medicina veterinară, autorizarea pentru depozitarea, comercializarea și distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară, modelul formularului de prescripție medical-veterinară și modul de utilizare a acesteia, precum și lista preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară, prevăzută în anexa care face parte din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Sănătății, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar, precum și Colegiul Medicilor Veterinari duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Formularele cu regim special pentru prescripțiile medicale veterinare cu timbru sec pe care unitățile medicale veterinare de asistență le dețin în stoc la data intrării în vigoare a prezentului ordin vor fi predate consiliilor județene, respectiv al municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari, în termen de 15 zile lucrătoare de la această dată.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Alexandru Nicolae Bociu

P R O C E D U R Ă

privind exercitarea activității de control și supraveghere a operațiunilor cu plante, substanțe și preparate stupefiante și psihotrope prevăzute în tabelele I, II și III din anexa la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, care sunt utilizate în medicina veterinară, autorizarea pentru depozitarea, comercializarea și distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară, modelul formularului de prescripție medical-veterinară și modul de utilizare a acesteia, precum și lista preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Plantele, substanțele și preparatele stupefiante și psihotrope incluse în tabelele I, II și III din anexa la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare, care se utilizează în medicina veterinară, se supun prevederilor prezentei proceduri.

(2) Plantele, substanțele și preparatele stupefiante și psihotrope, precum și cele aflate sub control național, incluse în tabelele II și III din anexa la Legea nr. 339/2005, cu modificările și completările ulterioare, se utilizează în medicina veterinară numai dacă intră în compoziția preparatelor medicinale veterinare stupefiante și psihotrope și se supun legislației specifice produselor medicinale veterinare.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (2) cazurile prevăzute la art. 112 și 113 din Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE.

(4) În cazul în care într-un preparat medicinal veterinar stupefiant și psihotrop sunt combinate substanțe care sunt înscrise în două sau în toate cele trei tabele din anexa la Legea nr. 339/2005, cu modificările și completările ulterioare, preparatul se supune condițiilor și cerințelor stabilite pentru substanțele înscrise în tabelul care impune un tratament mai restrictiv.

CAPITOLUL II

Exercitarea activității de control și supraveghere a operațiunilor cu preparate stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară

Art. 2. — În sensul prezentei proceduri, prin *operațiuni cu preparate stupefiante și psihotrope* se înțelege depozitarea, comercializarea, distribuția, importul, exportul, utilizarea și distrugerea preparatelor medicinale veterinare care conțin substanțe reglementate de Legea nr. 339/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Activitatea de control și supraveghere a operațiunilor prevăzute la art. 1 se efectuează de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin structurile proprii de control, precum și de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, potrivit prevederilor art. 7 alin. (1³) din Legea nr. 339/2005, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Controlul și supravegherea operațiunilor prevăzute la art. 1 se realizează prin verificări efectuate conform planurilor anuale de control și procedurilor specifice elaborate de structurile de control prevăzute la alin. (1), cu atribuții în domeniul farmaceutic veterinar.

(3) Fiecare acțiune de control realizată la unități autorizate sanitar-veterinar pentru desfășurarea de operațiuni cu preparate stupefiante și psihotrope se încheie prin întocmirea unei note de control, care se comunică operatorului economic.

(4) Medicul veterinar oficial cu atribuții de control al unităților autorizate sanitar-veterinar pentru desfășurarea de operațiuni cu preparate stupefiante și psihotrope are drept de acces, fără notificare prealabilă, în spațiile în care se desfășoară aceste operațiuni, precum și la documentele specifice acestora.

(5) Medicul veterinar oficial cu atribuții de control prelevează probe, după caz, în vederea testării în laborator.

Art. 4. — (1) În cazul în care, prin controalele efectuate de personalul de specialitate din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, respectiv al unităților din subordinea acesteia, se constată că nu sunt îndeplinite condițiile sanitar-veterinare prevăzute de legislația în vigoare, se pot dispune următoarele măsuri:

a) sancționarea contravențională, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

b) suspendarea activității pentru care nu sunt îndeplinite condițiile sanitar-veterinare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

c) interzicerea desfășurării activității pentru care nu sunt îndeplinite condițiile sanitar-veterinare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) Ori de câte ori, în cadrul unei activități de control efectuate potrivit dispozițiilor prezentei proceduri, se suspicionează încălcarea prevederilor Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, personalul de specialitate din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, respectiv al unităților din subordinea acesteia sesizează organele de urmărire penală competente.

CAPITOLUL III

Depozitarea, comercializarea, distribuția, importul și exportul preparatelor medicinale veterinare stupefiante și psihotrope

Art. 5. — (1) Preparatele medicinale veterinare stupefiante și psihotrope pot fi comercializate în România numai în baza unei autorizații de comercializare emise de Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar, în conformitate cu procedurile prevăzute la art. 46—49 și art. 52—54 din Regulamentul (UE) 2019/6, ori în baza unei autorizații de comercializare acordate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura centralizată prevăzută la art. 42—45 din Regulamentul (UE) 2019/6.

(2) Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar întocmește lista preparatelor medicinale veterinare stupefiante și psihotrope, autorizate pentru comercializare pe teritoriul României, și o publică pe site-ul propriu.

Art. 6. — (1) Preparatele medicinale veterinare stupefiante și psihotrope se comercializează numai prin depozite farmaceutice veterinare autorizate pentru distribuția preparatelor medicinale veterinare care conțin substanțe reglementate de Legea nr. 339/2005, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București autorizează

depozitele farmaceutice veterinare pentru distribuția produselor medicinale veterinare, inclusiv a celor stupefiante și psihotrope, conform prevederilor legislației sanitar-veterinare în vigoare.

Art. 7. — (1) Vânzarea din depozitele prevăzute la art. 6 a preparatelor medicinale veterinare stupefiante și psihotrope este permisă numai către unitățile în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară înregistrate în Registrul unic al cabinetelor medical-veterinare, cu sau fără personalitate juridică, al Colegiului Medicilor Veterinari, precum și către cele din cadrul facultăților de medicină veterinară.

(2) Eliberarea preparatelor veterinare stupefiante și psihotrope din depozitul farmaceutic veterinar se face exclusiv în baza certificatului de înregistrare fiscală, în baza certificatului de înregistrare în Registrul unic al cabinetelor medical-veterinare, cu sau fără personalitate juridică, precum și a notei de comandă, înseriată în sistem unic și semnată de către medicul veterinar titular sau șeful clinicii universitare, după caz, conform modelului prevăzut la anexa nr. 1.

(3) Facturile fiscale/Avizele de însoțire se emit individual, pentru fiecare notă de comandă, și nu trebuie să conțină și alte categorii de produse medicinale.

(4) Colegiul Medicilor Veterinari organizează tipărirea formularelor de notă de comandă prevăzută la alin. (2) în topuri autocopiative în 2 exemplare, un exemplar original și o copie, înseriate în sistem unic și asigură distribuirea lor către unitățile în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, precum și către cele din cadrul facultăților de medicină veterinară.

(5) Nota de comandă prevăzută la alin. (2) se emite în două exemplare, cu următoarea destinație: exemplarul original este reținut de către depozitul farmaceutic veterinar, iar al doilea exemplar rămâne la medicul veterinar care a emis nota de comandă.

(6) În momentul încetării activității unităților în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, precum și a celor din cadrul facultăților de medicină veterinară, medicul veterinar titular/șeful clinicii universitare este obligat să predea formularele de notă de comandă neutilizate la Colegiul Medicilor Veterinari, în vederea anulării acestora.

Art. 8. — (1) În cadrul depozitului farmaceutic veterinar este obligatorie desemnarea unei persoane cu studii superioare în domeniul medicinei veterinare/medicinei umane/farmaciei, care își desfășoară activitatea în unitatea respectivă, ca persoană responsabilă pentru activitatea cu substanțe și preparate medicinale veterinare stupefiante și psihotrope.

(2) La solicitarea autorității competente, persoana responsabilă, desemnată conform prevederilor alin. (1), are obligația de a face dovada lipsei antecedentelor penale, prin certificat de cazier judiciar valabil.

Art. 9. — (1) Persoana responsabilă răspunde de evidența și protecția fizică a preparatelor medicinale veterinare stupefiante și psihotrope.

(2) Depozitele farmaceutice veterinare autorizate pentru comercializarea preparatelor medicinale veterinare care conțin substanțe stupefiante și psihotrope sunt obligate să dețină un registru pentru evidența acestora, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

(3) Preparatele medicinale veterinare stupefiante și psihotrope se păstrează în dulapuri închise cu cheie, neinscripționate, destinate numai acestei categorii. Accesul la aceste dulapuri îl are numai persoana responsabilă.

(4) Depozitele farmaceutice veterinare autorizate pentru comercializarea preparatelor medicinale veterinare stupefiante și psihotrope sunt obligate să asigure măsurile necesare pentru prevenirea sustragerii acestor preparate.

Art. 10. — (1) Depozitele farmaceutice veterinare pot desfășura operațiuni de import/export de substanțe și preparate medicinale veterinare stupefiante și psihotrope numai în baza autorizațiilor de import/export emise de către Ministerul Sănătății, conform prevederilor cap. V din Legea nr. 339/2005, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Autorizațiile de import/export se emit inclusiv pentru comerțul intracomunitar al preparatelor medicinale veterinare stupefiante și psihotrope.

Art. 11. — (1) Persoanele juridice autorizate să desfășoare activități de import/export cu preparate medicinale veterinare care conțin substanțe stupefiante și psihotrope sunt obligate să transmită Ministerului Sănătății documentele prevăzute la art. 42 din Legea nr. 339/2005, cu modificările și completările ulterioare, conform formularelor prevăzute la anexele nr. 3 și 4.

(2) Persoanele juridice autorizate să desfășoare activități de import/export și distribuție cu preparate medicinale veterinare care conțin substanțe stupefiante și psihotrope sunt obligate să transmită Ministerului Sănătății și direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București raportări trimestriale conform formularelor prevăzute la anexele nr. 5 și 6.

CAPITOLUL IV

Utilizarea în unitățile de asistență medical-veterinară a preparatelor stupefiante și psihotrope

Art. 12. — (1) Preparatele medicinale veterinare stupefiante și psihotrope sunt utilizate fără prescripție medical-veterinară de către medicii veterinari de liberă practică sau de către personalul cu studii medii veterinare, obligatoriu sub coordonarea directă a medicului veterinar de liberă practică din cadrul unităților în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară și al celor din cadrul facultăților de medicină veterinară, prevăzute în Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 17/2008 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de înregistrare și controlul oficial al unităților în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În unitățile prevăzute la alin. (1) este obligatorie desemnarea a cel mult doi medici veterinari de liberă practică, ca persoane responsabile pentru activitatea cu substanțe și preparate stupefiante și psihotrope.

(3) Persoanele responsabile, desemnate conform prevederilor alin. (2), au obligația de a face dovada lipsei antecedentelor penale, prin certificat de cazier judiciar valabil.

(4) Persoanele responsabile desemnate răspund de utilizarea, evidența și protecția fizică a substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope deținute în cadrul unității în care își desfășoară activitatea.

Art. 13. — (1) În unitățile prevăzute la art. 12 alin. (1), medicii veterinari de liberă practică pot utiliza și preparate stupefiante și psihotrope de uz uman numai în condițiile prevăzute la art. 112 și art. 113 din Regulamentul (UE) 2019/6.

(2) Lista substanțelor și preparatelor de uz uman ce conțin substanțe stupefiante și psihotrope care pot fi utilizate în unitățile de asistență medical-veterinară este prevăzută în anexa nr. 7.

(3) Farmaciile comunitare au obligația eliberării preparatelor din categoria stupefiante și psihotrope de uz uman în baza prescripției medical-veterinare prevăzute la anexa nr. 8, emisă de către un medic veterinar de liberă practică din cadrul unităților prevăzute la art. 12. alin. (1), pentru cazurile în care nu există preparate medicinale veterinare stupefiante și psihotrope autorizate potrivit art. 5 alin. (1).

(4) Preparatele stupefiante și psihotrope de uz uman aflate în gestiunea proprie a unităților prevăzute la art. 12 alin. (1) sunt utilizate fără prescripție medicală veterinară de către medicii veterinari de liberă practică sau de către personalul cu studii medii veterinare, obligatoriu sub coordonarea directă a medicului veterinar de liberă practică din cadrul unităților în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, precum și al celor din cadrul facultăților de medicină veterinară.

(5) În cazul achiziționării preparatelor stupefiante și psihotrope de uz uman injectabile de către proprietarii/deținătorii animalelor, aceștia au obligația să se adreseze unității medical-veterinare care a eliberat prescripția în vederea administrării preparatului la animale.

Art. 14. — (1) Unitățile prevăzute la art. 12 alin. (1), care achiziționează și utilizează preparate stupefiante și psihotrope, au obligația de a asigura condițiile de protecție fizică a acestor preparate, conform prevederilor art. 9 alin. (3) și (4).

(2) Unitățile de asistență medical-veterinară prevăzute la art. 13 alin. (1) au obligația de a deține un registru special pentru evidența acestora, conform modelului prevăzut în anexa nr. 9.

(3) Medicii veterinari de liberă practică din cadrul unităților de asistență medical-veterinară, precum și al celor din cadrul facultăților de medicină veterinară, care utilizează preparate stupefiante și psihotrope înregistrează zilnic, în registrul prevăzut la alin. (2), denumirea preparatului, substanța activă, doza și cantitatea totală administrată.

(4) Medicii veterinari de liberă practică pot utiliza și administra preparatele stupefiante și psihotrope atât în incinta unităților de asistență medical-veterinară, cât și în condiții de teren.

(5) Administrarea la animale, în condiții de teren, a preparatelor stupefiante și psihotrope se efectuează de către medicii veterinari de liberă practică sau de către personalul cu studii medii veterinare, obligatoriu sub coordonarea directă a medicului veterinar de liberă practică.

(6) În cazul administrării unui preparat stupefiant și psihotrop de uz uman la animalele de la care se obțin alimente, medicii veterinari de liberă practică menționează în prescripție și în registrul de consultații și tratamente perioada de așteptare în conformitate cu art. 115 din Regulamentul (UE) 2019/6.

CAPITOLUL V

Autorizația pentru distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară

Art. 15. — (1) Distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară, identificate ca fiind necorespunzătoare, conform legislației sanitar-veterinare în vigoare, se efectuează de către unități specializate, autorizate de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

(2) Unitățile prevăzute la alin. (1) pot transporta și depozita numai cantitățile de preparate stupefiante și psihotrope identificate ca fiind necorespunzătoare, care sunt specificate în autorizația pentru distrugere, emisă de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.

(3) Unitățile prevăzute la alin. (1) au obligația de a asigura măsurile de protecție fizică pe durata transportului și depozitării substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope ce urmează a fi distruse.

(4) Distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară se realizează în prezența unei comisii constituite conform prevederilor art. 53 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor

stupefiante și psihotrope, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.915/2006, cu modificările ulterioare.

(5) Distrugerea se consemnează într-un proces-verbal, încheiat în 4 exemplare, câte un exemplar pentru fiecare membru al comisiei și un exemplar pentru titularul autorizației de distrugere.

(6) Fiolele/Flacoanele care conțin preparate stupefiante și psihotrope rămase după utilizarea cantității necesare tratamentului sunt colectate într-un recipient special în vederea distrugerii prin incinerare de către unitățile prevăzute la art. 15 alin. (1), iar cantitățile de preparat rămase neutilizate se înscriu în registrul prevăzut la art. 14 alin. (2).

Art. 16. — (1) Autorizația pentru distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară se emite de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, la solicitarea operatorilor, pe baza următoarelor documente:

- a) cerere conform modelului prevăzut în anexa nr. 10;
- b) copie a certificatului de înregistrare în Registrul unic al cabinetelor medical-veterinare cu sau fără personalitate juridică, după caz, sau copie a autorizației de distribuție produse medicinale veterinare, inclusiv a celor stupefiante și psihotrope;
- c) lista cu denumirea și cantitățile substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope ce urmează a fi distruse;
- d) copia contractului încheiat cu societatea specializată, autorizată pentru operațiunea de distrugere a preparatelor stupefiante și psihotrope;
- e) dovada achitării tarifului pentru obținerea autorizației de distrugere a preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară, prevăzut de legislația sanitar-veterinară în vigoare.

(2) Modelul autorizației pentru distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară este prevăzut în anexa nr. 11.

(3) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București raportează la Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, până la data de 1 martie a fiecărui an, situația centralizată a autorizațiilor pentru distrugere emise în anul anterior.

CAPITOLUL VI

Modelul unic al formularului de prescripție medical-veterinară cu regim special pentru preparatele stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară și modul de utilizare al acestuia

Art. 17. — Modelul unic al formularului de prescripție medical-veterinară cu regim special necesar pentru eliberarea din farmacia comunitară a preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară este prevăzut la anexa nr. 8.

Art. 18. — (1) Colegiul Medicilor Veterinari organizează tipărirea formularelor de prescripție medicală veterinară prevăzută la art. 17 în topuri autocopiative în 3 exemplare, un exemplar original și două copii, înseriate în sistem unic, și asigură distribuirea lor către unitățile în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, precum și către cele din cadrul facultăților de medicină veterinară.

(2) Prescripțiile pentru substanțele prevăzute în tabelul II din anexa la Legea nr. 339/2005, cu modificările și completările ulterioare, se tipăresc pe hârtie autocopiativă de culoare galbenă, iar cele pentru substanțele prevăzute în tabelul III din anexa la Legea nr. 339/2005, cu modificările și completările ulterioare, se tipăresc pe hârtie autocopiativă de culoare verde.

Art. 19. — (1) Persoanele care dețin formularele de prescripție medical-veterinară au obligația de a asigura protecția fizică a acestora.

(2) Orice sustragere, pierdere sau distrugere accidentală de formulare se anunță imediat de către medicul veterinar de liberă practică la Colegiul Medicilor Veterinari în vederea anulării formularelor respective cu informarea de către medic a direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, direcția de sănătate publică de pe raza căreia unitatea își desfășoară activitatea, precum și structura teritorială competentă a Poliției Române.

(3) În momentul încetării activității unităților în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, precum și a celor din cadrul facultăților de medicină veterinară, medicul veterinar titular/șeful clinicii universitare este obligat să predea formularele de prescripții neutilizate la Colegiul Medicilor Veterinari în vederea anulării acestora.

Art. 20. — (1) Prescripția medicală veterinară cu regim special prevăzută la art. 17 se emite numai în urma examinării clinice sau a oricărei alte evaluări corespunzătoare a stării de sănătate a animalului sau a grupului de animale și numai de către medicul veterinar de liberă practică titular sau angajat în cadrul unităților de asistență medical-veterinară sau în cele din cadrul facultăților de medicină veterinară.

(2) Înainte de emiterea unei prescripții medical-veterinare, medicul veterinar de liberă practică consultă lista preparatelor medicinale veterinare stupefiante și psihotrope autorizate pentru comercializare pe teritoriul României, accesând site-ul Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar.

Art. 21. — (1) În cazul în care medicul veterinar de liberă practică prevăzut la art. 20 constată că nu există un produs medicinal veterinar autorizat sau disponibil pe piață care să conțină substanța activă necesară și consideră că se impune utilizarea în tratamentul unui animal a unui preparat stupefiant sau psihotrop de uz uman, în condițiile prevăzute la art. 112 și 113 din Regulamentul (UE) 2019/6, acesta emite prescripția medicală veterinară prevăzută la art. 17 pentru achiziționarea preparatului respectiv din farmacia comunitară.

(2) Responsabilitatea pentru aprecierea necesității utilizării la animale a preparatelor stupefiante și psihotrope de uz uman, prevăzute în anexa nr. 7, precum și a dozelor prescrise revine în totalitate medicului veterinar care semnează prescripția.

(3) Prescripția medicală veterinară prevăzută la art. 17 se emite pentru fiecare preparat stupefiant sau psihotrop de uz uman în parte.

Art. 22. — (1) Prescripția medical-veterinară prevăzută la art. 17 se emite în trei exemplare, cu următoarea destinație: exemplarul original este reținut de către farmacia comunitară, al doilea exemplar rămâne la persoana care ridică preparatul prescris, iar al treilea exemplar rămâne în carnetul de prescripții al medicului veterinar care a completat prescripția.

(2) Prescripția medicală veterinară prevăzută la art. 17 se completează integral și lizibil.

(3) Prescripția medicală veterinară prevăzută la art. 17 poate suferi cel mult două modificări, confirmate prin semnătura și parafa medicului veterinar de liberă practică emitent; modificările pot fi făcute cu condiția neafectării lizibilității prescripției.

(4) Prescripția medicală veterinară prevăzută la art. 17 are valabilitate 10 zile calendaristice de la data emiterii, pentru preparatele stupefiante, și 30 de zile calendaristice de la data emiterii, pentru preparatele psihotrope.

(5) Prescripția medicală veterinară prevăzută la art. 17 poate cuprinde numai cantitatea de preparate stupefiante și psihotrope necesare tratamentului pentru 30 de zile.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 23. — (1) Pentru îndeplinirea prevederilor prezentei proceduri, Colegiul Medicilor Veterinari trebuie să asigure disponibilitatea pe site-ul propriu a listei unităților înregistrate în Registrul unic al cabinetelor medical-veterinare, cu sau fără personalitate juridică, care utilizează preparate stupefiante și psihotrope.

(2) Cabinetele medical-veterinare prevăzute la alin. (1) trebuie să notifice direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, cu privire la utilizarea în activitatea de asistență medical-veterinară a preparatelor stupefiante și psihotrope, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei proceduri.

(3) Instituțiile de învățământ superior care dețin în cadrul facultăților de medicină veterinară clinici universitare trebuie să transmită la direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei proceduri, lista și codul de parafă al medicilor veterinari de liberă practică care utilizează preparate stupefiante și psihotrope; lista trebuie actualizată în termen de 24 de ore de la orice modificare survenită.

(4) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București țin evidența unităților în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară care utilizează preparate stupefiante și psihotrope.

(5) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București țin evidența depozitelor farmaceutice veterinare autorizate pentru distribuția produselor medicinale veterinare, inclusiv a celor stupefiante și psihotrope, precum și numărul și data emiterii autorizației.

(6) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București țin evidența depozitelor farmaceutice veterinare autorizate de către Ministerul Sănătății pentru importul/exportul, inclusiv pentru comerțul intracomunitar al preparatelor medicinale veterinare stupefiante și psihotrope.

(7) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București țin evidența autorizațiilor pentru distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară.

Art. 24. — Dispozițiile prevăzute de prezenta procedură sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice care își desfășoară activitatea în domeniul depozitării, comercializării și utilizării preparatelor medicinale veterinare stupefiante și psihotrope, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar și Colegiul Medicilor Veterinari.

Art. 25. — Tariful pentru obținerea autorizației pentru distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în unitățile de asistență medical-veterinară este prevăzut în anexa nr. 6 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare, și este achitat în contul direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București pe a cărei rază teritorială unitatea își desfășoară activitatea.

Art. 26. — Anexele nr. 1—11 fac parte integrantă din prezenta procedură.

FORMULARUL
Notei de comandă necesar pentru eliberarea substanțelor și preparatelor stupefiante
și psihotrope de către depozitele farmaceutice veterinare

Serie număr

Unitate de asistență medical- veterinară/Instituție de învățământ superior de medicină veterinară

Nr. Registrul unic al cabinetelor medicale veterinare, cu sau fără
personalitate juridică*):

Tel:

Fax:

E-mail:

*) Nu se completează în cazul instituțiilor de învățământ superior de medicină veterinară.

NOTĂ DE COMANDĂ)**
din data de

Către Societatea

Adresa:

Vă rugăm să ne furnizați următoarele preparate stupefiante/psihotrope:

Nr. crt.	Denumirea comercială a produsului și forma de prezentare	Substanța/Substanțele activă/active	Cantitatea

**) Nota de comandă se transmite prin fax, e-mail, poștă, curier sau înmănare directă furnizorului și se anexează, ulterior, facturii fiscale (beneficiar) sau copiei acesteia (furnizor), după livrarea produselor, atât de către beneficiar, cât și de către furnizor.

Numele medicului veterinar titular/șefului clinicii universitare:

Semnătura, parafa și ștampila unității:

MODELUL
registrului pentru evidența substanțelor și preparatelor medicinale veterinare stupefiante
și psihotrope în depozitele farmaceutice veterinare

Nr. crt.	Denumire preparat, forma farmaceutică serie și valabilitate*	Denumire substanță	Nr. și data documentului de intrare a substanței/preparatului medicinal veterinar	Intrări cantitate substanță și/preparat	Nr. și data documentului de ieșire a substanței/preparatului medicinal veterinar	Ieșiri cantitate substanță și/preparat	Stoc	Numele persoanei responsabile	Semnătura

* Evidența se ține pentru fiecare preparat în parte.

FORMULAR
pentru estimarea cantității de substanțe stupefiante și psihotrope ce urmează a fi importate/exportate* în anul

Denumirea persoanei juridice	Denumirea preparatului medicinal veterinar stupefiant/psihotrop și a substanței active	Conținut în substanță activă (g, mg)	Cantitatea de substanță stupefiantă/psihotropă estimată/an (kg, g sau mg)		Țara	
			Importată	Exportată	Origine	Destinație

* Inclusiv comerț intracomunitar.

LISTA

substanțelor și preparatelor de uz uman ce conțin substanțe stupefiante și psihotrope care pot fi utilizate în unitățile de asistență medical-veterinară

A. Substanțe și preparate de uz uman ce conțin substanțe stupefiante și psihotrope care prezintă interes în medicina veterinară, supuse unui control strict, prevăzute în tabelul II din anexa la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare

Stupefiante

Nr. crt.	Denumirea	Specii-țintă și doze recomandate*	Indicații																																	
1.	Fentanil	<p>Câine:</p> <p>Fentanil injectabil:</p> <p>a) În cazul durerii preoperatorie: o doză inițială de încărcare de 10 mcg/kg intravenos (IV) urmată de o infuzare la o rată constantă (CRI) de 10 mcg/kg/oră</p> <p>b) Doza inițială de încărcare: 2—5 mcg/kg IV, urmată de CRI de 2—5 mcg/kg/oră pentru managementul durerii</p> <p>c) Analgezia intraoperatorie: CRI de 10—45 mcg/kg/oră</p> <p>d) În vederea combaterii durerii preoperatorie: 5—10 mcg/kg/oră IV sau CRI</p> <p>e) Pentru inducere: 0,001—0,005 mg/oră IV. Pentru reducerea concentrației alveolare minime (MAC) în timpul anesteziei inhalatorii: 10—45 mcg/kg/oră CRI</p> <p>Pisică:</p> <p>Fentanil injectabil:</p> <p>a) În cazul durerii preoperatorie: 2—3 mcg/kg IV plus o infuzare IV la 2—3 mcg/kg/oră</p> <p>b) Doza inițială de încărcare: 1—3 mcg/kg IV, urmată de CRI la doză de 1—4 mcg/kg/oră pentru managementul durerii</p> <p>c) Pentru analgezie intraoperatorie CRI la doză de 10—30 mcg/kg/oră</p> <p>d) Pentru durerea postoperatorie: 2,5—5 mcg/kg/oră IV sau CRI</p> <p>e) Pentru inducere: 0,001—0,002 mg/kg IV</p> <p>f) Pentru reducerea MAC în timpul anesteziei generale: 10—20 mcg/kg/oră CRI</p> <p>Dihori:</p> <p>Fentanil injectabil:</p> <p>a) Doză preoperatorie: 5—10 mcg/kg IV</p> <p>b) Intraoperator: CRI la doză de 10—20 mcg/kg/oră împreună cu ketamină CRI la doză de 0,3—0,4 mg/kg/oră</p> <p>c) Postoperator: 2—5 mcg/kg/oră împreună cu ketamină CRI.</p> <p>Iepuri/Rozătoare/Mamifere mici:</p> <p>Fentanil injectabil:</p> <p>Pentru durere preoperatorie: 5—20 mcg/kg bolus IV. Are o durată de 30—60 de minute. Determină sedare și depresie respiratorie.</p> <p>Iepuri:</p> <p>Fentanil transdermic:</p> <p>Pentru analgezie postoperatorie: plasture H, mic (25 mcg/oră) pentru iepuri de dimensiuni medii (3 kg) la fiecare 3 zile. Nu tăiați plasturele.</p> <p>Alegerea dimensiunii plasturelui:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Pacient</th> <th>Doză (mărimea plasturelui)</th> <th>Cantitatea de fentanil</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Câini mici (<5 kg) și pisici</td> <td>25 mcg/oră sau 12,5 mcg/oră</td> <td>2,5 mg; 1,25 mg</td> </tr> <tr> <td>Câini: 5—10 kg</td> <td>25 mcg/oră</td> <td>2,5 mg</td> </tr> <tr> <td>Câini: 10—20 kg</td> <td>50 mcg/oră</td> <td>5 mg</td> </tr> <tr> <td>Câini: 20—30 kg</td> <td>75 mcg/oră</td> <td>7,5 mg</td> </tr> <tr> <td>Câini: >30 kg</td> <td>100 mcg/oră</td> <td>10 mg</td> </tr> <tr> <td>Cai: 350—500 kg</td> <td>2 x 100 mcg/oră</td> <td>20 mg</td> </tr> <tr> <td>Porci: 17—25 kg</td> <td>50—100 mcg/oră</td> <td>5—10 mg</td> </tr> <tr> <td>Oi</td> <td>1—3 x 50 mcg/oră</td> <td>5—15 mg</td> </tr> <tr> <td>Capre</td> <td>50 mcg/oră</td> <td>5 mg</td> </tr> <tr> <td>Iepuri</td> <td>25 mcg/oră</td> <td>2,5 mg</td> </tr> </tbody> </table>	Pacient	Doză (mărimea plasturelui)	Cantitatea de fentanil	Câini mici (<5 kg) și pisici	25 mcg/oră sau 12,5 mcg/oră	2,5 mg; 1,25 mg	Câini: 5—10 kg	25 mcg/oră	2,5 mg	Câini: 10—20 kg	50 mcg/oră	5 mg	Câini: 20—30 kg	75 mcg/oră	7,5 mg	Câini: >30 kg	100 mcg/oră	10 mg	Cai: 350—500 kg	2 x 100 mcg/oră	20 mg	Porci: 17—25 kg	50—100 mcg/oră	5—10 mg	Oi	1—3 x 50 mcg/oră	5—15 mg	Capre	50 mcg/oră	5 mg	Iepuri	25 mcg/oră	2,5 mg	Analgezic
Pacient	Doză (mărimea plasturelui)	Cantitatea de fentanil																																		
Câini mici (<5 kg) și pisici	25 mcg/oră sau 12,5 mcg/oră	2,5 mg; 1,25 mg																																		
Câini: 5—10 kg	25 mcg/oră	2,5 mg																																		
Câini: 10—20 kg	50 mcg/oră	5 mg																																		
Câini: 20—30 kg	75 mcg/oră	7,5 mg																																		
Câini: >30 kg	100 mcg/oră	10 mg																																		
Cai: 350—500 kg	2 x 100 mcg/oră	20 mg																																		
Porci: 17—25 kg	50—100 mcg/oră	5—10 mg																																		
Oi	1—3 x 50 mcg/oră	5—15 mg																																		
Capre	50 mcg/oră	5 mg																																		
Iepuri	25 mcg/oră	2,5 mg																																		

Nr. crt.	Denumirea	Specii-țintă și doze recomandate*	Indicații
2.	Morfină	<p>Câini:</p> <p>Analgezie (durere acută):</p> <p>a) 0,5—2 mg/kg intramuscular (IM) sau subcutanat (SC) la 3—4 ore. Pentru administrare lentă IV folosiți 10% din doză</p> <p>b) Pentru durere postoperatorie: 0,25—2 mg/kg IM, SC; sau CRI la doze de 0,05—0,2 mg/kg/oră</p> <p>c) 0,5—2,2 mg/kg SC, IM la 4—6 ore; 0,1—0,2 mg/kg IV la 1—2 ore</p> <p>d) 0,05—1 mg/kg IV la 1—4 ore; ca perfuzie continuă CRI la doză de 0,1—0,5 mg/kg/oră</p> <p>e) 0,2—2 mg/kg IM, SC la 2—4 ore; 0,5—1 mg/kg per os (PO) la 6—8 ore.</p> <p>Administrare epidurală pentru controlul durerii:</p> <p>a) 0,1 mg/kg. Pentru o dozare precisă ar putea fi necesară o diluție. Volumul total administrat nu trebuie să depășească 0,3 ml/kg.</p> <p>b) 0,1 mg/kg de morfină fără aditivi; durata de acțiune: 12—24 de ore</p> <p>c) Folosirea cu regularitate a morfinei injectabile: 0,1 mg/kg o dată; folosirea morfinei fără aditivi: epidural la doză de 0,1—0,2 mg/kg la 8 ore; administrarea spinală la doză de 0,05 mg/kg la 8 ore</p> <p>Ca preanestezic: 0,1—2 mg/kg SC</p> <p>Ca tratament adjuvant în edemul pulmonar cardiogenic: 0,05—1 mg/kg IV la 1—4 ore sau 0,1—0,5 mg/kg oră ca infuzie IV sau 0,2—2 mg/kg IM sau SC la 2—4 ore</p> <p>Pentru tratamentul diareii cauzate de hipermotilitate: 0,25 mg/kg</p> <p>Antitusiv: 0,1 mg/kg la 6—12 ore SC</p> <p>Pisici:</p> <p>Analgezie:</p> <p>a) Durere postoperatorie: 0,1—0,3 mg/kg IM, SC</p> <p>b) 0,05—0,2 mg/kg SC, IM, dozele excesive pot cauza disforie</p> <p>c) 0,1—0,4 mg/kg IM, SC la 3—6 ore; concomitent este recomandată tranchilizarea</p> <p>d) 0,02—0,1 mg/kg IV la 1—4 ore; 0,2—0,5 mg/kg IM sau SC la 3—4 ore; 0,2—0,5 mg/kg PO la 6—8 ore</p> <p>Administrarea epidurală pentru controlul durerii:</p> <p>a) 0,1 mg/kg morfină fără aditivi; durata de acțiune este de 12—24 de ore</p> <p>b) Morfină fără aditivi: epidural — 0,1—0,2 mg/kg la 8 ore; administrarea spinală — 0,05 mg/kg la 8 ore</p> <p>Tratamentul adjuvant în edemul pulmonar cardiogenic: 0,02—0,1 mg/kg IV la 1—4 ore sau 0,2—0,5 mg/kg IM sau SC la 3—4 ore</p> <p>Iepuri, rozătoare, mamifere mici:</p> <p>Iepuri: 2—5 mg/kg IM sau SC la 2—4 ore pentru sedare și analgezie</p> <p>Cabaline:</p> <p>Analgezie:</p> <p>a) 0,1 mg/kg IM la 4 ore; această doză reduce impactul morfinei asupra motilității gastrointestinale (GI), însă pacienții trebuie urmăriți pentru problemele care pot apărea după administrarea acesteia. Pentru tratarea efectelor excitatorii ale morfinei se recomandă folosirea unor doze mici de acepromazină împreună cu doza de morfină: 0,011—0,022 mg/kg IM sau 5—10 mg/450 kg.</p> <p>b) Epidural: Cabaline adulte: 0,1—0,2 mg/kg folosind concentrația uzuală de morfină — 15 mg/ml. Se folosește un flacon proaspăt deschis.</p> <p>Se sugerează diluția cu apă salină la un volum total de 0,04 ml/kg sau 20 ml/450kg.</p> <p>Mânji: Folosirea morfinei fără aditivi la doză de 0,1 mg/kg. În cazul în care morfina fără aditivi nu este disponibilă, se recomandă diluția la un volum de 0,2 ml/kg.</p> <p>c) 0,05—0,12 mg/kg IV</p> <p>Suine:</p> <p>Preanestezic/analgezie: 0,2—0,9 mg/kg IM. Poate cauza stimulare nedorită.</p> <p>Analgezie: 0,2 mg/kg până la 20 mg doză totală, IM</p> <p>Oi și capre:</p> <p>Analgezie: Până la 10 mg doză totală, IM</p>	<p>Analgezie Preanestezic Antitusiv Antidiareic</p>

Nr. crt.	Denumirea	Specii-țintă și doze recomandate*	Indicații
3.	Petidină	<p>Câini: La câini, durata analgeziei durează de obicei de la 45 de minute până la 1 oră. Administrarea IV este de asemenea posibilă, dar lent. a) analgezic în pancreatita acută: 5—10 mg/kg IM; b) 5—10 mg/kg IM sau SC. Efect de scurtă durată: 30—60 de minute; c) pentru durerea perioperativă: 3—5 mg/kg IM sau SC. Durata de acțiune: 1—2 ore; d) preanestezic: 2,5—6,5 mg/kg.</p> <p>Pisici: Durere perioperativă: a) 3—5 mg/kg IM sau SC. Durata de acțiune: 1—2 ore b) 2—5 mg/kg IM; SC. Durata efectului este scurtă: de la 30 minute până la 1 oră. Preanestezic: 2,2—4,4 mg/kg</p> <p>Dihori: 5—10 mg/kg SC sau IM la fiecare 2—3 ore</p> <p>Iepuri, rozătoare, mamifere mici: a) Iepuri — pentru durere moderată: 5—10 mg/kg SC sau IM la 2—3 ore. Folosirea siropului cu gust de banană: 0,2 mg/ml administrat în apa de băut b) Analgezic — durere moderată: 0,2 mg/ml în apa de băut</p> <p>Bovine: Analgezic: a) 3,3—4,4 mg/kg SC sau IM; b) 500 mg IM; c) 150—200 mg/100 lbs IM sau SC sau IV lent.</p> <p>Cabaline:</p> <p>NOTĂ: Narcoticele, inclusiv meperidina, pot cauza excitația sistemului nervos central (SNC), caz în care se poate administra acepromazină (0,02—0,04 mg/kg IV) sau xilazină (0,3—0,5 mg/kg IV), cu scopul de a reduce modificările comportamentale pe care aceste substanțe le pot produce.</p> <p>ATENȚIE: Analgezicele narcotice pot masca semnele comportamentale și cardiovasculare asociate unei colici moderate.</p> <p>Analgezic: a) 2,2—4 mg/kg IM sau 0,2—0,4 mg/kg IV — poate cauza excitație; b) 2—4 mg/kg IM sau IV: administrarea IV poate cauza excitație și hipotensiune; c) 500 mg doza totală, IV lent — poate apărea excitația SNC; sau 1.000 mg doza totală, IM; d) 0,2—0,4 mg/kg IV.</p> <p>Suine: Pentru contenție: administrarea substanței singure nu oferă o bună contenție la animalele de talie mare. S-a folosit în combinație cu promazina (2 mg/kg IM) și atropina (0,07—0,09 mg/kg IM) la o doză de 1—2 mg/kg IM ca preanestezic, cu 45—60 de minute înaintea anesteziei inhalatorii sau cu barbiturice. Toate cele de mai sus trebuie administrate în zone diferite. Analgezic: 2 mg/kg IM la 4 ore.</p> <p>Oi și capre: Analgezic: până la 200 mg doza totală, IM</p>	Analgezic Preanestezic
4.	Sufentanil	<p>Câini: a) Premedicație: 3 mcg/kg IV, în combinație pentru inducere: inițial, sufentanil — 3 mcg/kg IV, apoi diazepam sau midazolam — 0,2—0,5 mg IV b) Pentru analgezie epidurală: 0,7—1 mcg/kg diluat cu apă salină la un volum de 0,26 ml/kg Timpul de instalare a efectului este de 10—15 minute; durata de acțiune 1—4 ore. c) Pentru combaterea durerii acute întâlnite în urgențe: 0,75—2 mcg/kg IV; CRI 1—2 mcg/kg/oră d) Pentru durerea asociată intervențiilor chirurgicale: 5 mcg/kg IV anterior CRI. Durata efectului: 2—6 ore. CRI postoperativ la o doză de 0,1 mcg/kg/oră.</p> <p>Pisici: Pentru combaterea durerii acute întâlnite în urgențe: 0,1—0,5 mcg/kg IV; CRI la doză de 0,5—1 mcg/kg/oră</p>	Preanestezic analgezic

* Dozele recomandate sunt orientative.

B. Substanțe și preparate de uz uman ce conțin substanțe stupefiante și psihotrope care prezintă interes în medicina veterinară, supuse controlului, prevăzute în tabelul III din anexa la Legea nr. 339/2005, cu modificările și completările ulterioare

Stupefiante

Nr. crt.	Denumirea	Specii-țintă și doze recomandate*	Indicații
1.	Codeină	<p>Câini: Antitusiv: a) 1—2 mg/kg PO la 6—12 ore; b) Dozele de început au fost de 0,1—0,3 mg/kg PO, cele mai mici, administrate la 8—12 ore, iar maximum a fost de 1—2 mg/kg, la 6—12 ore. Indiferent de punctul de pornire, poate fi necesară creșterea dozei pentru a obține un rezultat eficient. Analgezic: a) Pentru durere acută de la ușoară până la moderată: 0,5—2 mg/kg PO titrată până la efect, la 6—12 ore. Se poate folosi și în cazul durerii cronice, la cea mai mică doză eficientă. b) În combinație cu acetaminofen: folosirea a 60 mg de codeină împreună cu o tabletă de 300 mg acetaminofen, se administrează 1—2 mg/kg de codeină PO la 6—8 ore. Folosirea codeinei singure: 1—4 mg/kg PO la 1—6 ore. Antidiareic: a) 0,25—0,5 mg/kg PO la 6—8 ore.</p> <p>Pisici: NOTĂ: Nu se folosește produsul care este în combinație cu acetaminofen. Analgezic: a) Pentru dureri acute de la ușoare până la moderate: 0,5—2 mg/kg PO titrat până la efect la 6—12 ore. Se poate folosi în cazul durerilor cronice la cea mai mică doză eficientă. b) 0,5—2 mg/kg PO la 6—8 ore.</p> <p>Iepuri: Folosirea acetaminofenului și a elixirului de codeină: 1 ml în 10—20 ml de apă potabilă. Se adaugă dextroză pentru a crește palatabilitatea.</p>	

Psihotrope

Nr. crt.	Denumirea	Specii-țintă și doze recomandate*	Indicații
1.	Alprazolam	<p>Câini: a) Pentru tratamentul anxietății la câini: 0,01—0,1 mg/kg PO la nevoie pentru panică, a nu se depăși 4 mg/câine/zi. Se începe cu 1—2 mg (doza totală) pentru un câine de talie medie. b) Pentru anxietatea de separare: 0,25 mg—2 mg (doza totală) 1—3 ori pe zi PO. c) Pentru fobiile în caz de furtună: 0,02—0,4 mg/kg PO la 4 ore, la nevoie; ajută la scăderea impactului pe care o furtună puternică o are asupra pacientului; 0,02 mg/kg PO la nevoie, cu o oră înaintea unei furtuni anticipate și repetare la 4 ore la nevoie; folosit ca adjuvant după modificarea comportamentului și înaintea tratamentului cu clomipramin. d) Pentru fobii și trezirea în timpul nopții: 0,01—0,1 mg/kg sau 0,25—2 mg (doza totală) pe câine PO la 6—12 ore.</p> <p>Pisici: a) Pentru tratamentul anxietății pisicilor: 0,125—0,25 mg/kg PO la 12 ore. Se începe cu 0,125 mg/kg PO. b) Pentru marcarea în casă: 0,1 mg/kg sau 0,125—0,25 mg (doza totală) pe pisică PO la 8—12 ore. c) Pentru marcarea teritoriului: 0,05—0,2 mg/kg PO la 12—24 ore. d) Pentru frici, fobii, anxietăți: 0,125—0,25 mg (doza totală) PO 1—3 ori pe zi.</p>	Anxiolitic Tulburări de comportament
2.	Clonazepam	<p>Câini: Folosit ca medicație adjuvantă pentru controlul crizelor epileptice: a) pentru status: 0,05—0,2 mg/kg; b) 0,5 mg/kg PO de 2—3 ori pe zi; poate fi necesară reducerea dozei de fenobarbital cu 10—20%. Ca anxiolitic: a) 0,05—0,25 mg/kg PO la 12—24 de ore; b) 0,1—1 mg/kg PO 2—3 ori pe zi.</p> <p>Pisici: Ca anxiolitic: a) 0,05—0,25 mg/kg PO la 12—24 de ore; b) 0,02—0,2 mg/kg PO 1—2 ori pe zi.</p> <p>Ca medicație adjuvantă pentru tratamentul crizelor epileptice: a) 0,5 mg (doza totală) PO la 12—24 ore; poate cauza ataxie, sedare și necroză hepatică acută; b) 0,5 mg tabletă PO de 2—3 ori pe zi; mult mai eficace pentru menținerea și scăderea crizelor, posibil necroză hepatică acută.</p>	Epilepsie Anxiolitic

Nr. crt.	Denumirea	Specii-țintă și doze recomandate*	Indicații
3.	Diazepam	<p>Câini:</p> <p>Pentru tratamentul crizelor epileptice:</p> <p>a) status epilepticus refractar sau în cazul tratamentului la domiciliu al pacientului. În cazul în care nu se folosește fenobarbital, se administrează 2 mg/kg de diazepam ca soluție parenterală la nivel rectal.</p> <p>Se administrează în momentul apariției crizelor și până la de 3 ori într-un interval de 24 de ore, însă nu trebuie administrat în 10 minute de la doza anterioară.</p> <p>Proprietarul trebuie să stea cu animalul în prima oră după administrare.</p> <p>b) Pentru status epilepticus se poate folosi CRI la doză de 0,1—0,5 mg/kg diluat în dextroză 5%. Rata de administrare pe oră ar trebui să fie egală cu necesarul de fluide al pacientului. A se folosi cu atenție întrucât diazepamul poate cristaliza în soluție și se poate absorbi la nivelul tuburilor și materialelor din PVC.</p> <p>Pentru status epilepticus și crize repetate se recomandă tratamentul la domiciliu cu 0,5—2 mg/kg la nivel rectal.</p> <p>c) Pentru status epilepticus: 0,5—1 mg/kg IV, 1—2 mg/kg la nivel rectal; o redozare ar putea fi necesară, pentru obținerea unui control complet, trebuie administrat un anticonvulsivant cu acțiune de lungă durată (de exemplu, fenobarbital).</p> <p>d) Pentru crizele/tremorul indus(e) de metaldehide stricină sau brucină: 2—5 mg/kg IV.</p> <p>e) Pentru crizele induse de metilxantină (e.g. teofilină): 0,5—2 mg/kg IV (dacă nu se obțin rezultate, folosiți fenobarbital la doză de 6 mg/kg IV la 6—12 ore).</p> <p>f) Pentru crize induse de intoxicația cu salicilat: 2,5—20 mg (doza totală) IV sau PO.</p> <p>g) Crize secundare traumelor SNC: 0,25—0,5 mg/kg IV.</p> <p>Pentru sindromul <i>white shaker dog syndrome</i>: 0,25 mg/kg PO, zilnic, de 3—4 ori.</p> <p>Pentru <i>Scotty cramp</i>: 0,5—2 mg/kg IV până la efect sau PO zilnic, de 3 ori.</p> <p>Preanestezic: 0,1 mg/kg IV lent.</p> <p>Pentru sindromul colonului iritabil: 0,15 mg/kg PO, zilnic, de 3 ori.</p> <p>Pentru obstrucția uretrală funcțională/hipertonus de sfincter uretral:</p> <p>a) 2—10 mg la 8 ore;</p> <p>b) 2—10 mg PO de trei ori pe zi; 0,5 mg/kg IV;</p> <p>c) 0,2 mg/kg PO la 8 ore sau 2—10 mg (doza totală) PO la 8 ore.</p> <p>Pentru contenție/sedare:</p> <p>a) 0,2—0,6 mg/kg IV;</p> <p>b) 0,25 mg/kg PO la 8 ore.</p> <p>Pentru anxietatea cauzată de separare: 0,5—2,2 mg/kg PO la nevoie.</p> <p>Ca tratament adjuvant în intoxicația cu metronidazol (SNC):</p> <p>Conform studiului, dozele de diazepam folosite sunt în medie de 0,43 mg/kg și au fost administrate IV bolus o dată, iar apoi PO la 8 ore timp de 3 zile.</p> <p>Pisici:</p> <p>Pentru stimularea apetitului:</p> <p>a) 0,05—0,15 mg/kg IV, o dată, zilnic până în următoarea zi, sau 1 mg PO, zilnic, o dată;</p> <p>b) 0,05—0,4 mg/kg IV, IM sau PO. După administrarea IV, hrănirea ar putea începe în câteva secunde; se recomandă ca hrana să fie pregătită în prealabil.</p> <p>Anxietate sau marcarea teritoriului:</p> <p>a) 0,2—0,4 mg/kg PO la 12—24 ore (se începe cu o doză de 0,2 mg/kg PO la 12 ore);</p> <p>b) pulverizare: 1—2,5 mg pe pisică PO la 8—12 ore; sedarea și anxietatea ar trebui să se reducă în câteva zile.</p> <p>Pentru tratamentul adjuvant al alopeciei psihogene și dermatitei feline: 1—2 mg PO, zilnic, de două ori.</p> <p>Pentru tratamentul crizelor epileptice:</p> <p>a) 0,25—0,5 mg/kg PO la 8—12 ore. Pentru stoparea crizelor în curs de desfășurare se poate administra diazepam în doză de 0,5—1 mg/kg IV. În cazul în care pisica are în istoric administrarea de insulină, folosirea glucozei ar putea fi mai benefică.</p> <p>Nu folosiți diazepam în cazul în care pisica a fost expusă la clorpirifos, deoarece toxicitatea organofosforicelor poate fi potențată.</p> <p>b) Pentru terapia orală a crizelor: ca a doua substanță recomandată (după fenobarbital): 0,5—1 mg/kg PO la 12 ore.</p> <p>c) 0,5—1 mg/kg/zi PO doza este împărțită la fiecare 8—12 ore. Marginea de siguranță a acestui medicament este largă, iar unele pisici ar putea necesita doze la fel de mari ca 2 mg/kg.</p> <p>d) Pentru crizele induse de intoxicația cu salicilat: 2,5—5 mg IV sau PO.</p> <p>Obstrucția uretrală funcțională/hipertonusul sfincterului uretral:</p> <p>a) 1—2,5 mg (doza totală) PO la 8 ore;</p> <p>b) 1—2,5 mg (doza totală) PO la 8 ore sau 0,5 mg/kg IV;</p> <p>c) 2,5—5 mg (doza totală) PO la 8 ore sau la nevoie sau 0,5 mg/kg IV.</p>	Epilepsie Preanestezic Miorelaxant Stimularea apetitului

Nr. crt.	Denumirea	Specii-țintă și doze recomandate*	Indicații
		<p>Dihori: Premedicație/sedare: 1—2 mg/kg IM; se poate administra cu ketamină (10—20 mg/kg). Iepuri/Rozătoare/Mamifere mici: a) iepuri: preanestezic: 2—10 mg/kg IM; 1—5 mg/kg IM sau IV. În cazul crizelor se administrează IV, până la efect. b) iepuri: tranchilizant (pentru creșterea relaxării la animalele cu o anestezie slabă și pentru a permite intubarea endotraheală): 1 mg/kg IV în funcție de necesitate. c) Hamsteri, gerbile, șoareci, șobolani: 3—5 mg/kg IM. Porci de Guineea: 0,5—3 mg/kg IM.</p> <p>Bovine: a) ca sedativ pentru viței: 0,4 mg/kg IV; b) ca tranchilizant: 0,55—1,1 mg/kg IM; c) pentru tratamentul crizelor și a hiperactivității SNC: 0,5—1,5 mg/kg IM sau IV.</p> <p>Cabaline: Anestezia în teren: a) Se sedează cu xilazină (1 mg/kg IV; 2 mg/kg IM) administrat cu 5—10 minute (calea IM este mai de durată) înainte de inducerea anesteziei cu ketamină (2 mg/kg IV). Cabalinele trebuie să aibă o sedare adecvată înainte de administrarea ketaminei (ketamina poate cauza rigiditate musculară și crize). În cazul în care nu se realizează o sedare adecvată: a) se administrează o altă doză de xilazină până la jumătate din doza inițială sau b) se adaugă butorfanol: 0,02—0,04 mg/kg IV. Butorfanolul poate fi administrat împreună cu doza inițială de xilazină în cazul în care se suspectează că animalul va fi dificil de tranchilizat (e.g., high-strung Thoroughbreds) sau se poate administra înainte de ketamină. Această combinație de substanțe va îmbunătăți inducerea, va crește analgezia și timpul de decubit până la aproximativ 5—10 minute; c) Diazepam: 0,03 mg/kg IV. Se amestecă diazepamul cu ketamina. Această combinație va îmbunătăți inducerea în momentul în care sedarea va fi marginală, va îmbunătăți relaxarea musculară pe perioada anesteziei și va prelungi anestezia cu aproximativ 5—10 minute. d) Guaifenesin: soluție de 5% administrată IV până la efect. Poate fi folosită de asemenea pentru creșterea sedării și a relaxării musculare.</p> <p>Pentru crize epileptice: a) mânji: 0,05—0,4 mg/kg IV; se repetă în 30 de minute în cazul în care este necesar; b) adulți: 25—50 mg IV; se repetă în 30 de minute în cazul în care este necesar.</p> <p>Tratamentul crizelor secundare injectării intraarteriale a xilazinei sau a altor agenți similari: 0,10—0,15 mg/kg IV.</p> <p>Pentru stimularea apetitului: 0,02 mg/kg IV. Se oferă hrană animalului imediat după dozare. Se mențin la minim sunetele puternice și orice distragere a atenției. Dacă este eficient, sunt necesare de obicei numai 2—3 tratamente în 24—48 de ore.</p> <p>Suine: Pentru tranchilizare: a) 5,5 mg/kg IM (va determina ataxia posterioară în 5 minute, apoi decubit într-un interval de 10 minute); b) 0,55—1,1 mg/kg IM; c) pentru sedare prioritar anesteziei cu fenobarbital: 8,5 mg/kg IM (maximizată la 30 de minute; reduce doza de fenobarbital cu 50 %); d) pentru tratamentul hiperactivității SNC și al crizelor: 0,5—1,5 mg/kg IM sau IV.</p> <p>Oi: Ca tranchilizant: 0,55—1,1 mg/kg IM.</p> <p>Capre: — Pentru intoxicația indusă de iarba Bermuda și pentru tratamentul tremorului: 0,8 mg/kg IV. — Pentru stimularea apetitului: 0,04 mg/kg IV; se administrează hrană imediat. Durata efectului poate fi până la 45 de minute.</p> <p>Păsări: Ca tratament adjuvant în controlul durerii (cu analgezic): 0,5—2 mg/kg IV sau IM.</p>	
4.	Etilmorfina	Câine: 6—48 mg/animal în funcție de talie divizat în două prize.	Antitusiv

Nr. crt.	Denumirea	Specii-țintă și doze recomandate*	Indicații
5.	Fenobarbital	<p>Câini:</p> <p>Pentru tratamentul epilepsiei idiopatic:</p> <p>a) Doza orală inițială este de 2,5 mg/kg de 2 ori pe zi; pentru a atinge un stadiu stabil mai rapid se poate administra o doză de încărcare inițială de 20 mg/kg. Se ajustează doza în funcție de nivelul terapeutic, eficacitate și reacțiile adverse.</p> <p>b) Se efectuează teste sangvine, profil biochimic și urologic. Doza inițială este de 2 (1—2,5) mg/kg la 12 ore. Se crește cu 50—100% doza la pui datorită ratei metabolice crescute; se ajustează doza în funcție de nivelul seric.</p> <p>c) Inițial, 2—4 mg/kg PO divizat în 2—3 doze pe zi. Dacă este ineficient, se crește pas cu pas doza până la un maximum de 18—20 mg/kg/zi (divizat în 2—3 reprize). Întreruperea bruscă a medicamentului poate conduce la apariția crizelor.</p> <p>d) Doza de încărcare de 16—20 mg/kg IV unică administrare; se menține doza la 2—5 mg/kg PO la 12 ore.</p> <p>e) Se începe cu 3,5 mg/kg PO de 2 ori pe zi. Se monitorizează la 2—4 luni și după 3 luni pentru a evalua inducerea. Dacă răspunsul este insuficient, se crește doza astfel încât să se obțină o creștere de 3—5 mcg/ml, reevaluând la 2—4 săptămâni după fiecare creștere a dozei. Se monitorizează la interval de 3—12 luni odată ce nivelul stabil a fost atins. Odată ce concentrația se apropie de 30 mcg/ml se începe monitorizarea funcției hepatice (acizii biliari, albumină, ureea, colesterolul). Odată ce concentrația se apropie de 35 mcg/ml, se poate administra o substanță adițională. A se evita folosirea oricărui alt medicament cu metabolizare hepatică. Se pot administra substanțe hepatoprotectoare dacă disfuncția hepatică reprezintă o problemă.</p> <p>Pentru tratamentul status epilepticus:</p> <p>Dacă crizele persistă după administrarea diazepamului (2 sau mai multe crize sau persistă activitatea motorie), se administrează fenobarbital bolus de 2—5 mg/kg (poate fi repetat la 20 de minute în două reprize). Se adaugă fenobarbital în infuzia de diazepam la o rată de 2—10 mg/kg/oră. Dacă crizele sunt susținute sau reapar crize cu frecvențe crescute, se ia în considerare inducerea comei cu pentobarbital.</p> <p>Pentru sedare:</p> <p>a) 2,2—6,6 mg/kg PO de două ori pe zi;</p> <p>b) tratamentul sindromului colonului iritabil: 2,2 mg/kg PO de două ori pe zi;</p> <p>c) pentru tratament adjuvant în cazul comportamentului compulsiv: 2—20 mg/kg la 12—24 de ore.</p> <p>Pisici:</p> <p>Tratamentul epilepsiei idiopatic:</p> <p>a) Se efectuează analize sangvine, profil biochimic și teste urologice. Doza inițială: 2 (1—2,5) mg/kg la 12 ore. Se crește doza cu 50—100% în cazul puilor de pisică datorită ratei metabolice crescute. Se ajustează dozele în funcție de nivelurile serice.</p> <p>b) Pentru status epilepticus: Dacă crizele persistă după administrarea diazepamului (2 sau mai multe crize sau persistă activitatea motorie) se administrează fenobarbital ca bolus de 2—5 mg/kg (poate fi repetat la 20 de minute în două reprize). Se adaugă fenobarbital în infuzia de diazepam la o rată de 2—10 mg/kg/oră. Dacă crizele sunt susținute sau reapar crize cu frecvențe crescute, se ia în considerare inducerea comei cu pentobarbital.</p> <p>Pentru menținerea terapiei cu administrare orală: 1—2 mg/kg PO la 12 ore; se ajustează dozele în funcție de nivelurile serice.</p> <p>c) Doza de încărcare de 16—20 mg/kg IV administrare unică; doza de menținere de 1—5 mg/kg PO la 12 ore.</p> <p>d) Doza de începere este de 1—2 mg/kg (de obicei 3,25—15 mg/pisică) PO la 12 ore. Se măsoară nivelul seric atins la 2—3 săptămâni după inițierea terapiei și după fiecare schimbare a dozei. La pisică nivelurile terapeutice sunt de 50—100 mcg/ml (mai scăzute comparativ cu câinii). Dacă controlul crizelor este bun, dar nivelul seric este subterapeutic, nu este necesară creșterea dozelor. Se măsoară nivelul fenobarbitalului, prin analize sangvine și profil biochimic la fiecare 6 luni.</p> <p>Sedare: pentru controlul vocalizărilor excesive ale felinei în situații de stres (de exemplu, mersul cu mașina): 2—3 mg/kg PO la nevoie.</p> <p>Dihori:</p> <p>a) 1—2 mg/kg PO 2—3 ori pe zi;</p> <p>b) doza de încărcare de 16—20 mg/kg IV administrare unică; doza de menținere 1—2 mg/kg PO la 8—12 ore.</p> <p>Bovine:</p> <p>Pentru inducerea enzimatică în cazul intoxicației cu organoclorurate: 5 grame PO pentru 3—4 săptămâni, pauză 3—4 săptămâni, apoi se repetă administrarea pentru încă 3—4 săptămâni.</p> <p>Cabaline:</p> <p>a) Doza de încărcare de 12 mg/kg IV în 20 de minute, apoi 6,65 mg/kg IV în 20 de minute la 12 ore</p> <p>b) Caii adulți: doza de încărcare de 16—20 mg/kg IV administrare unică; doza de menținere de 1—5 mg/kg PO de două ori pe zi</p> <p>Mânji: Doza de încărcare de 16—20 mg/kg IV administrare unică; doza de menținere de 100—500 mg (doza totală) PO de două ori pe zi</p> <p>c) Mânji cu crize: 20 mg/kg diluat cu ser fiziologic la un volum de 30—35 ml administrat în 25—30 de minute IV, apoi 9 mg/kg diluat și administrat conform indicațiilor anterioare la fiecare 8 ore. Se recomandă monitorizarea nivelului seric dacă este posibil.</p>	Epilepsie Sedativ

Nr. crt.	Denumirea	Specii-țintă și doze recomandate*	Indicații
6.	Lorazepam	<p>Câini/Pisici:</p> <p>a) Câini: ca o variantă alternativă a diazepamului pentru status epilepticus: 0,2 mg/kg IV, IM sau intranasal, administrare unică</p> <p>b) Pentru frică, anxietate, fobii: Câini: 0,02—0,1 mg/kg PO 1 până la 3 ori pe zi, la nevoie. Pisici: 0,125—0,25 mg (G – H dintr-un comprimat de 0,5 mg) 1 până la 2 ori pe zi; poate fi folosit ca bază necesară.</p> <p>c) Ca anxiolitic: câini/pisici: 0,05—0,25 mg/kg PO la 12—24 de ore.</p>	Epilepsie Anxiolitic Tulburări de comportament
7.	Midazolam	<p>Câini:</p> <p>Ca agent preoperator: a) 0,2—0,4 mg/kg IV sau IM cu un opioid precum hidromorfona (0,1 mg/kg IV sau 0,2 mg/kg IM); b) 0,1—0,3 mg/kg; poate fi folosit în combinație cu ketamina într-un raport de 50:50 (volum/volum) la o doză de 1 ml/9,1 kg, fiind echivalentul unei doze de 0,28 mg/kg midazolam și 5,5 mg/kg ketamină; c) 0,1—0,5 mg/kg IV.</p> <p>Pentru status epilepticus: a) 0,25 mg/kg IV; b) 0,2—0,4 mg/kg IV sau IM (nu per-rectum); se poate repeta o dată.</p> <p>Pisici:</p> <p>Ca agent preoperator: a) 0,2—0,4 mg/kg IV sau IM împreună cu un opioid, precum hidromorfona (0,1 mg/kg IV sau 0,2 mg/kg IM); b) 0,05—0,5 mg/kg; doza de 0,3 mg/kg fiind cea mai eficientă atunci când este combinată cu ketamina pentru a permite intubarea. Poate fi folosită în combinație cu ketamina într-un raport de 50:50 (volum/volum) la o doză de 1 ml/9,1 kg, fiind echivalentul unei doze de 0,28 mg/kg midazolam și 5,5 mg/kg ketamină; c) 0,1—0,5 mg/kg IV.</p> <p>Iepuri, rozătoare, mamifere mici</p> <p>a) iepuri: ca tranchilizant (pentru a crește relaxarea în cazul animalelor ușor anesteziate și pentru a permite intubarea orotraheală): 1 mg/kg IV la nevoie; b) iepuri: 1—2 mg/kg IM, IV; c) hamsteri, gerbile, șoareci, șobolani, porci de Guineea, chinchilla: 1—2 mg/kg IM; d) rozătoare: 5 mg/kg IV (în combinație cu fentanil/droperidol sau fentanil-fluanisone pentru neuroleptanalgezie).</p> <p>Cabaline:</p> <p>Ca agent preoperator: a) 0,011—0,044 mg/kg IV</p> <p>Pentru controlul crizelor la mânji: a) 2—5 mg (doza totală) pentru un mânz de 50 kg administrate IV; administrarea IV rapidă poate determina apnee și hipotensiune. CRI poate fi folosit la o doză de 1—3 mg/oră pentru un mânz de 50 kg; b) 2—5 mg (doza totală) pentru un mânz de 50 kg administrat IV sau IM; poate fi repetat până la obținerea efectului.</p> <p>Păsări:</p> <p>Pentru utilizare adjuvantă (împreună cu o substanță analgezică) pentru controlul durerii: a) 1—2 mg/kg IM sau IV</p>	Agent preoperator Epilepsie

* Dozele recomandate sunt orientative.

ANEXA Nr. 8
la procedură

MODELUL UNIC

al formularului de prescripție medicală veterinară cu regim special necesar pentru eliberarea substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope din farmacia comunitară

Regim special

Serie număr

1. Unitate de asistență medical-veterinară/Instituție de învățământ superior de medicină veterinară

Nr. Registrul unic al cabinetelor medical-veterinare, cu sau fără personalitate juridică*:

Sediu (localitate, str. nr.)

Județul

Ștampila unității medicale veterinară/instituțiilor de învățământ superior de medicină veterinară

CERERE**pentru autorizarea distrugerii a preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară**

Subsemnatul, reprezentant legal al unității medical-veterinare/depozitului
(numele și prenumele)

farmaceutic veterinar, cu sediul în localitatea, str. nr., județul/sectorul,
codul unic de înregistrare, nr. Registrul unic al cabinetelor medicale veterinare, cu sau fără personalitate
juridică*/nr. Autorizației de distribuție, solicit autorizarea pentru distrugerea următoarelor preparate stupefiante
și psihotrope:

Nr. crt.	Denumirea preparatului	Planta, substanța, preparatul, conform tabelelor II și III din anexa la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare	Seria, lotul	Termen de valabilitate	Deținătorul autorizației de comercializare	Forma de ambalare	Substanță activă/Unitate terapeutică (UT)	Nr. total UT care urmează a fi distruse	Cantitatea** totală de substanță activă ce urmează a fi distrusă	Cauza distrugerii
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

* Nu se completează în cazul instituțiilor de învățământ superior de medicină veterinară.

** Substanța bază anhidră (exprimată în mg, g, kg).

Data

Semnătura

ANTETUL INSTITUȚIEI EMITENTE**AUTORIZAȚIE****pentru distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară**

Nr. din

Unitatea

Sediul social în: localitatea, str. nr., județul/sectorul

Contract de distrugere stupefiante și psihotrope nr. din, încheiat cu

Având în vedere cererea și documentația înregistrate la Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor,
cu nr. din, în temeiul prevederilor Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.328/56/2022 pentru aprobarea Procedurii privind exercitarea activității de control și supraveghere a operațiunilor cu plante, substanțe și preparate stupefiante și psihotrope prevăzute în tabelele I, II și III din anexa la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, care sunt utilizate în medicina veterinară, autorizarea pentru depozitarea, comercializarea și distrugerea preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară, a modelului formularului de prescripție medical-veterinară și modului de utilizare a acesteia, precum și a listei preparatelor stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară, se autorizează distrugerea următoarelor cantități de substanțe și preparate stupefiante și psihotrope utilizate în medicina veterinară:

Nr. crt.	Planta, substanța, preparatul (conform tabelelor II și III din anexa la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare)	Denumirea preparatului	Seria, lotul	Termen de valabilitate	Deținătorul autorizației de comercializare	Forma de ambalare	Substanță activă/Unitate terapeutică (UT)	Nr. total UT care urmează a fi distruse	Cantitatea* totală de substanță activă ce urmează a fi distrusă	Cauza distrugerii
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

* Substanța bază anhidră (exprimată în mg, g, kg).

Prezenta autorizație este valabilă 3 luni de la data emiterii.

Director executiv,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 15

din 14 martie 2022

Dosar nr. 2.990/1/2021

Denisa-Angelica Stănișor	— judecător, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal, președintele completului
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina-Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Mariș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Virginia Filipescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 36 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Denisa-Angelica Stănișor, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă magistratul-asistent Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 391/39/2021.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că recurentul din dosarul în care a fost formulată sesizarea a formulat punct de vedere cu privire la chestiunea de drept și a depus la dosar cerere de suspendare a judecării sesizării, în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1¹ din Codul de procedură civilă, până la data soluționării definitive de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene (*CJUE*) a trimiterii adresate de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 10 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 793/46/2021, în temeiul art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (*TFUE*), având ca obiect următoarea întrebare preliminară: „*Având în vedere dispozițiile art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care prevăd inițierea unei procedurii disciplinare și sancționarea disciplinară a judecătorului pentru nerespectarea unei decizii a Curții Constituționale, este necesar să se considere că art. 19 alin. (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) cu referire la art. 2 din TUE și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, privind independența judecătorilor, precum și principiul colaborării loiale, prevăzut de art. 4 din TUE, trebuie interpretat ca opunându-se dispozițiilor naționale ale unui stat membru UE, care îi înlătură judecătorului național posibilitatea de a aplica Decizia Comisiei Europene 2006/928/CE din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 354 din 14 decembrie 2006 (Decizia 2006/928), și rapoartele întocmite de Comisie pe baza deciziei, așa cum a interpretat Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 390/2021, în condițiile în care judecătorul este chemat să lase neaplicate din oficiu prevederile naționale dacă vin în contradicție cu dreptul european și să stabilească prioritatea de aplicare a dreptului Uniunii Europene, iar considerentele unei decizii a Curții Constituționale înlătură judecătorului național posibilitatea de a aplica hotărârea CJUE pe care o consideră prioritară?*”

6. În urma deliberării, cu unanimitate, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept respinge cererea de suspendare a judecării, reținând că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 413 alin. (1) pct. 1¹ din Codul de procedură civilă, întrucât prezenta sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu este, în sensul dispozițiilor menționate, o cauză similară celei aflate pe rolul Curții de Apel Alba Iulia în care a fost sesizată Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară.

7. Nefiind invocate alte chestiuni prealabile, președintele completului declară dezbaterile închise, iar completul rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 391/39/2021, Înalta Curte de Casație și Justiție —

Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarele chestiuni de drept:

În interpretarea art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 pentru completarea art. 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018), se poate aprecia că această procedură este de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în aceste funcții și să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități?

În situația în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, această reglementare este de natură să afecteze legalitatea actelor emise în perioada interimatului?

II. Expunerea succintă a procesului

A. Cererea de chemare în judecată

9. Prin acțiunea înregistrată la 26 mai 2021, pe rolul Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, reclamantii AB și CD, în contradictoriu cu pârâții Inspecția Judiciară și EF — inspector-șef al Inspecției Judiciare, au solicitat anularea Ordinului inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 134/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare (*Ordinul IJ nr. 134/2018*), iar, în temeiul art. 15 raportat la art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*), au solicitat suspendarea executării actului administrativ ce formează obiectul acțiunii în anulare.

10. În sensul art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în justificarea vătămării și interesului legitim de promovare a acțiunii în anulare, reclamantii au arătat că interesul legitim pentru promovarea acțiunii în anulare este justificat de faptul că, prin Rezoluția din 14 aprilie 2021, s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de ei pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), b) și d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 303/2004*), actele de cercetare disciplinară fiind îndeplinite în temeiul dispozițiilor Ordinului IJ nr. 134/2018, iar vătămarea constă în faptul că sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 pentru abaterile prevăzute de art. 99 lit. b) și d) din aceeași lege sunt extrem de grave, respectiv „retrogradarea” sau „excluderea din magistratură”.

11. În susținerea acțiunii în anulare și a cererii de suspendare a executării, reclamantii au expus, în esență, argumentele arătate în continuare: **(i)** Ordinul IJ nr. 134/2018 este emis de o persoană care nu avea calitatea cerută de lege, aceea de inspector-șef al Inspecției Judiciare, legal numit în funcție, fiind emis cu încălcarea normelor de competență funcțională. **(ii)** Raportat la considerentele de la paragrafele 177, 200 și 205 din Hotărârea CJUE din 18 mai 2021, pronunțată în cauzele conexe C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 și C-397/19 (*Hotărârea CJUE din 18 mai 2021*), în mod constant, în anii 2018 și 2019, rapoartele întocmite de Comisie au subliniat deficiența sistemului judiciar din România, constând în acțiunea Guvernului de a face numiri în funcțiile de conducere ale organului care are misiunea de a efectua cercetările disciplinare și de a exercita acțiunea disciplinară împotriva judecătorilor și procurorilor cu încălcarea procedurii ordinare de numire prevăzute de dreptul național. **(iii)** Pârâțul EF a ocupat funcția de inspector-șef interimar în perioada 1 septembrie 2018—15 mai 2019, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018, și a semnat Ordinul IJ nr. 134/2018 în perioada în care mandatul său nu era valid, conform principiului supremației dreptului

Uniunii Europene și caracterului obligatoriu al hotărârilor CJUE. **(iv)** În considerarea caracterului obligatoriu al Hotărârii CJUE din 18 mai 2021, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018 nu se mai aplică, fiind contrare dreptului Uniunii Europene, astfel că toate actele emise în perioada interimatului de inspectorul-șef, printre care și Ordinul IJ nr. 134/2018 ori actele de numire în funcție a unor inspectori selectați în acest temei, inclusiv inspectorul-șef, sunt nule. **(v)** La 19 mai 2021, Secția pentru procurori în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii (CSM) a constatat nulitatea acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva unui magistrat, reținând, în esență, că toate actele emise de EF, în exercitarea funcției de inspector-șef al Inspecției Judiciare, în perioada 1 septembrie 2018—14 mai 2019, sunt nule absolut, ca efect al Hotărârii CJUE din 18 mai 2021.

B. Apărările intimei Inspecției Judiciare

12. Pe fondul acțiunii în anulare Ordinului IJ nr. 134/2018, pârâta Inspecția Judiciară a formulat următoarele apărări în susținerea netemeinicii: **(i)** Prin Hotărârea din 18 mai 2021, CJUE nu a statuat asupra nelegalității actelor administrative emise de inspectorul-șef al Inspecției Judiciare în perioada 1 septembrie 2018—14 mai 2019, actul normativ vizat de întrebarea adresată CJUE fiind Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018. **(ii)** CJUE nu a constatat neconcordanța Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018 cu dreptul Uniunii Europene, ci, în mod generic, a subliniat că normele europene se opun unei reglementări naționale adoptate de guvernul unui stat membru care îi permite acestuia din urmă să facă numiri interimare în funcțiile de conducere ale organului judiciar însărcinat cu efectuarea cercetărilor disciplinare și cu exercitarea acțiunii disciplinare împotriva judecătorilor și a procurorilor fără respectarea procedurii ordinare de numire prevăzute de dreptul național, atunci când această reglementare este de natură să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor acestui organ ca instrument de presiune asupra activității respectivilor judecători și procurori sau de control politic al acestei activități. **(iii)** Din analiza de ansamblu a considerentelor hotărârii CJUE, cu precădere a celor de la paragrafele 205 și 206, rezultă că instanța europeană a reținut că îi revine instanței naționale în fața căreia se invocă dreptul Uniunii Europene să analizeze dacă, în mod concret, legislația națională în discuție respectă standardele impuse de normele europene prin prisma elementelor de interpretare oferite de CJUE. **(iv)** În cauza dedusă judecătii, în raport cu ansamblul elementelor de fapt și de drept, actul normativ a cărui anulare se cere nu este de natură să dea naștere la îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcției inspectorului-șef ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și procurorilor sau de control politic al acestei activități. **(v)** Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 nu conține dispoziții propriu-zise de numire a unor persoane determinate în funcțiile de conducere ale Inspecției Judiciare, ci completează Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 317/2004*), cu norme cu aplicabilitate permanentă, iar nu doar la acel moment, acoperind un vid legislativ. **(vi)** Soluția normativă adoptată prevede ca funcția de conducere să fie exercitată de aceeași persoană care ocupase funcția până la acel moment, în urma numirii sale conform procedurii ordinare prevăzute de dreptul național, astfel că nu a fost încălcată procedura ordinară de numire a inspectorului-șef, atât timp cât, la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018, legislația internă nu reglementa situația în care mandatele funcțiilor de inspector-șef și inspector-șef adjunct din cadrul Inspecției Judiciare expirau înainte de finalizarea concursurilor pentru ocuparea acestor funcții și nici posibilitatea exercitării cu titlu interimar a respectivelor funcții de conducere în situația în care acestea devin vacante din alte motive. **(vii)** Persoana care a

asigurat conducerea interimară a Inspecției Judiciare, respectiv inspectorul-șef al cărui mandat expirase, a fost numită ulterior în aceeași funcție, în baza procedurii ordinare prevăzute de lege.

C. Hotărârea primei instanțe

13. Prin Sentința civilă nr. 59 din 14 iulie 2021, Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a respins, ca nefondată, acțiunea formulată de reclamantii AB și CD, în contradictoriu cu pârâții Inspecția Judiciară și EF — inspector-șef al Inspecției Judiciare, pentru următoarele considerente: **(i)** Singurul motiv de nelegalitate a actului contestat este reprezentat de faptul că pârâțul EF, inspector-șef în cadrul Inspecției Judiciare și semnatar al Ordinului IJ nr. 134/2018, nu avea calitatea cerută de lege pentru a emite un astfel de act, întrucât era interimar la conducerea Inspecției, iar această modalitate de asigurare a conducerii instituției este în dezacord cu dreptul Uniunii Europene, astfel cum a fost acesta explicat prin Hotărârea CJUE din 18 mai 2021.

(ii) Într-adevăr, la data emiterii Ordinului IJ nr. 134/2018, mandatul pârâțului EF la conducerea Inspecției Judiciare încetase, însă acesta continua să ocupe funcția în baza prevederilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018. **(iii)** Raportat la considerentele de la pct. 201 și 206 din Hotărârea CJUE din 18 mai 2021, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 nu este de natură nici de a conferi Guvernului o competență directă de numire în funcția de inspector-șef al Inspecției Judiciare, și nici nu poate genera îndoieli cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități. **(iv)** Asigurarea interimatului în funcții de conducere este o procedură uzuală în sistemul funcției publice, răspunzând cerințelor de asigurare a coordonării instituției în ipoteza vacanței, din diverse motive, a funcției respective, chiar CJUE reținând că interimatul, în situații de felul celei în cauză, este o procedură acceptabilă, neputând genera, *per se*, îndoieli de felul celor anterior amintite (paragraful 203 din hotărâre). **(v)** În ceea ce îl privește pe ocupantul provizoriu al funcției: **a)** persoana respectivă are calitatea de judecător, iar dispozițiile art. 124 alin. (3) din Constituție și ansamblul reglementărilor naționale oferă suficiente garanții pentru protejarea independenței magistraților de orice ingerințe, inclusiv, cu caracter politic; **b)** persoana respectivă a fost numită în urma unui concurs organizat de CSM, în funcția de inspector judiciar, și, ulterior participării la un alt concurs organizat tot de CSM, a fost numită în funcția de inspector-șef, ceea ce exclude influența unor factori cu caracter politic; **c)** ulterior epuizării primului mandat la conducerea Inspecției Judiciare, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018, care reglementa asigurarea interimatului funcției de conducere, fără însă a nominaliza o anumită persoană, ci stabilind că funcția va fi exercitată provizoriu, până la ocuparea în condițiile legii, de către inspectorul-șef, fiind, în mod evident, de preferat ca situația de provizorat să fie gestionată de fostul conducător, care este la curent cu sarcinile ce îi revin în această calitate; **d)** de vreme ce, atât statutul de judecător al persoanei în cauză, cât și procedura de numire în funcție prezentau garanții privitoare la lipsa oricăror ingerințe externe, nu sunt relevante elemente care să genereze îndoieli în ceea ce privește ingerința factorului politic în procedura de numire analizată. În plus, prin Hotărârea CSM nr. 82/2019, aceeași persoană a fost numită pentru un nou mandat în funcția de inspector-șef, începând cu 15 septembrie 2019. **(vi)** Prin urmare, modalitatea de asigurare a interimatului funcției de inspector-șef este una care corespunde exigentelor legate de garanțiile de independență și imparțialitate ce trebuie asigurate judecătorilor, astfel cum au fost acestea conturate de jurisprudența CJUE.

D. Recursul declarat împotriva hotărârii primei instanțe

14. Împotriva sentinței menționate la pct. II lit. C, au declarat recurs reclamantii AB și CD, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței recurate și, în rejudicare, admiterea cererii de

chemare în judecată, reiterând, în esență, susținerile din cererea de chemare în judecată. Recursul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal sub nr. 391/39/2021.

E. Cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile

15. În Dosarul nr. 391/39/2021, aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, a fost înregistrată la 21 septembrie 2021 cererea formulată de intimata-pârâtă Inspecția Judiciară privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

III. Prevederile normative supuse interpretării

16. Prevederile din dreptul intern ce formează obiectul sesizării sunt cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 pentru completarea art. 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, care prevede următoarele:

„Art. I. — La articolul 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările ulterioare, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

«(7) În situația vacanței funcției de inspector-șef sau, după caz, de inspector-șef adjunct al Inspecției Judiciare ca urmare a expirării mandatului, interimatul funcției se asigură de inspectorul-șef sau, după caz, de inspectorul-șef adjunct ale căror mandate au expirat, până la data ocupării acestor funcții în condițiile legii.

(8) În caz de încetare a mandatului de inspector-șef ca urmare a altor situații decât expirarea mandatului, interimatul funcției se asigură de către inspectorul-șef adjunct până la data ocupării acestei funcții în condițiile legii, iar în caz de încetare a mandatului de inspector-șef adjunct ca urmare a altor situații decât expirarea mandatului, interimatul funcției se asigură de către un inspector judiciar numit de inspectorul-șef până la data ocupării acestei funcții în condițiile legii.»

Art. II. — Prevederile art. 67 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și situațiilor în care funcția de inspector-șef sau, după caz, de inspector-șef adjunct al Inspecției Judiciare este vacantă la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la chestiunea de drept

17. Recurentul-reclamant AB și-a exprimat punctul de vedere în sensul că problemele de drept cu privire la care este formulată sesizarea au fost suficient de clar lămurite prin Hotărârea CJUE din 18 mai 2021, motiv pentru care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu ar putea decât să statueze dacă hotărârea CJUE și, implicit, dreptul Uniunii Europene au caracter obligatoriu și se aplică cu prioritate față de dispozițiile contrare din legislația națională, prin prisma art. 148 alin. (2) din Constituție.

18. Intimata-pârâtă Inspecția Judiciară și-a exprimat punctul de vedere în sensul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 nu este de natură să dea naștere unei îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcției Inspecției Judiciare, ca instrument de presiune asupra judecătorilor și procurorilor, fiind reiterate argumentele din întâmpinarea prezentată la pct. II lit. B din prezenta decizie.

V. Punctul de vedere al instanței de trimitere

19. Instanța de trimitere a argumentat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă și a apreciat că se impune reformularea chestiunii de drept cu care urmează să fie sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru

dezlegarea unei chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în sensul celor arătate la paragraful 8 din prezenta decizie.

20. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, instanța de trimitere și-a exprimat opinia în sensul că procedura reglementată de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 nu este de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în aceste funcții și să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare, ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.

VI. Jurisprudența și punctele de vedere teoretice ale instanțelor naționale

21. În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate repere de practică judiciară cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

22. Curțile de apel Bacău, Brașov, Cluj, București, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Târgu Mureș și Timișoara au comunicat faptul că, în raza lor teritorială de competență, nu a fost identificată practică judiciară cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării.

23. Curtea de Apel Suceava a comunicat Sentința civilă nr. 59 din 14 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 391/39/2021 (prezentată la pct. II lit. C din prezenta decizie) și Sentința civilă nr. 73 din 4 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 390/39/2021, care conține considerente similare primei sentințe menționate.

24. Unele instanțe au comunicat puncte de vedere teoretice, nesuținute de practică judiciară, în sensul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 nu este de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în funcțiile de conducere vacante de inspector-șef sau, după caz, de inspector-șef adjunct al Inspecției Judiciare și să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare, deoarece Guvernul, în calitate de emitent al actului normativ, a preluat o funcție dată în competența exclusivă a CSM, și anume desemnarea conducerii Inspecției Judiciare.

25. Alte instanțe au exprimat puncte de vedere teoretice în sensul că se poate aprecia că procedura prevăzută de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 este de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în funcțiile de conducere de la Inspecția Judiciară și să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare, deoarece Guvernul, în calitate de emitent al actului normativ, a preluat o funcție dată în competența exclusivă a CSM, și anume desemnarea conducerii Inspecției Judiciare.

26. În Dosarul nr. 4/P2019, prin Hotărârea nr. 3P din 19 mai 2021, Secția pentru procurori în materie disciplinară a CSM a constatat nulitatea acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară, ca efect al Hotărârii CJUE din 18 mai 2021, reținând, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018, care a permis Guvernului să facă numiri interimare în funcțiile de conducere ale organului judiciar însărcinat cu efectuarea cercetărilor disciplinare și cu exercitarea acțiunii disciplinare împotriva judecătorilor și a procurorilor, respectiv Inspecția Judiciară, fără respectarea procedurii ordinare de numire prevăzute de dreptul național, încalcă articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din TUE, precum și Decizia 2006/928, această reglementare fiind de natură să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor acestui organ ca instrument de presiune asupra activității respectivilor judecători și procurori și de control politic al acestei activități. Hotărârea Secției pentru procurori în materie disciplinară a CSM formează obiectul recursului în Dosarul nr. 2.782/1/2021, aflat pe rolul Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

27. Prin Adresa nr. 2.187/C/5731/III-5/2021 din 30 decembrie 2021, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la momentul respectiv, nu se verifică practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la chestiunile de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene

28. Prezenta sesizare a fost formulată în considerarea Hotărârii CJUE din 18 mai 2021, pronunțată în cauzele conexe C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 și C-397/19.

29. Cu referire la întrebarea cu care a fost sesizată prin mecanismul instituit prin art. 267 din TFUE, în sensul de a se lămuri, printre altele, dacă reglementările care guvernează organizarea justiției în România, precum cele referitoare la numirea interimară în funcțiile de conducere a Inspecției Judiciare, intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928/CE și dacă acestea trebuie să respecte cerințele care decurg din valoarea statului de drept prevăzută la articolul 2 TUE, CJUE a declarat că:

„Articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și Decizia 2006/928 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale adoptate de guvernul unui stat membru care îi permite acestuia din urmă să facă numiri interimare în funcțiile de conducere ale organului judiciar însărcinat cu efectuarea cercetărilor disciplinare și cu exercitarea acțiunii disciplinare împotriva judecătorilor și a procurorilor fără respectarea procedurii ordinare de numire prevăzute de dreptul național atunci când această reglementare este de natură să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor acestui organ ca instrument de presiune asupra activității respectivilor judecători și procurori sau de control politic al acestei activități.”

30. În considerentele hotărârii, care fundamentează răspunsul CJUE menționat la paragraful 29 din prezenta decizie, sunt expuse următoarele argumente:

«Cu privire la a patra întrebare adresată în cauza C-83/19 și la a treia întrebare adresată în cauza C-355/19

179 Prin intermediul celei de a patra întrebări adresate în cauza C-83/19 și al celei de a treia întrebări adresate în cauza C-355/19, care trebuie analizate împreună, instanțele de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă reglementările care guvernează organizarea justiției în România, precum cele referitoare la numirea interimară în funcțiile de conducere a Inspecției Judiciare (...), intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928/CE și dacă acestea trebuie să respecte cerințele care decurg din valoarea statului de drept prevăzută la articolul 2 TUE.

[...]

182 Referitor mai precis la reglementarea națională în discuție în cauza C-83/19, aceasta guvernează numirea interimară în funcțiile de conducere ale Inspecției Judiciare, care este un organism cu personalitate juridică din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, a cărui responsabilizare face în mod expres obiectul primului obiectiv de referință care figurează în anexa la Decizia 2006/928, ca garanție a unui proces judiciar mai transparent și totodată mai eficient. Acest organism dispune de competențe esențiale în procedurile disciplinare din cadrul puterii judecătorești, precum și în procedurile referitoare la răspunderea personală a magistraților. Structura instituțională și activitatea acestuia, precum și reglementarea în discuție în cauza C-83/19 au făcut de altfel obiectul unor rapoarte ale Comisiei întocmite în temeiul articolului 2 din Decizia 2006/928, în special în anii 2010, 2011 și 2017—2019.

[...]

184 Rezultă că asemenea reglementări intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928 și că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 178 din prezenta hotărâre, ele trebuie să

respecte cerințele care decurg din dreptul Uniunii și în special din valoarea statului de drept prevăzută la articolul 2 TUE.

185 Prin urmare, trebuie să se răspundă la a patra întrebare adresată în cauza C-83/19 și la a treia întrebare adresată în cauza C-355/19 că reglementările care guvernează organizarea justiției în România, cum sunt cele referitoare la numirea interimară în funcțiile de conducere ale Inspecției Judiciare (...), intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928, astfel încât acestea trebuie să respecte cerințele care decurg din dreptul Uniunii și în special din valoarea statului de drept prevăzută la articolul 2 TUE.

Cu privire la a treia întrebare adresată în cauza C-83/19

186 Prin intermediul celei de a treia întrebări adresate în cauza C-83/19, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și Decizia 2006/928 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale adoptate de guvernul unui stat membru care îi permite acestuia din urmă să efectueze numiri interimare în funcțiile de conducere ale organului judiciar însărcinat cu efectuarea cercetărilor disciplinare și cu exercitarea acțiunii disciplinare împotriva judecătorilor și a procurorilor fără respectarea procedurii ordinare de numire prevăzute de dreptul național pentru astfel de funcții.

187 După cum reiese din cererea de decizie preliminară, instanța de trimitere adresează această întrebare ca urmare a faptului că misiunile cu care este investit un organ judiciar precum cel vizat de reglementarea națională în discuție în litigiul principal și în special întinderea competențelor de care dispun în cadrul acestor misiuni membrii cu funcții de conducere ai acestui organ sunt de natură să ridice semne de întrebare în raport cu cerința de independență a judecătorilor.

188 În această privință trebuie amintit că articolul 19 TUE, care concretizează valoarea statului de drept afirmată la articolul 2 TUE, încredințează instanțelor naționale și Curții sarcina de a garanta deplina aplicare a dreptului Uniunii în toate statele membre, precum și protecția jurisdicțională a drepturilor conferite justițiabililor de dreptul menționat [Hotărârea din 25 iulie 2018, Minister for Justice and Equality (Deficiențele sistemului judiciar), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, punctul 50, Hotărârea din 24 iunie 2019, Comisia/Polonia (Independența Curții Supreme), C-619/18, EU:C:2019:531, punctul 47, precum și Hotărârea din 5 noiembrie 2019, Comisia/Polonia (Independența instanțelor de drept comun), C-192/18, EU:C:2019:924, punctul 98].

189 Existența însăși a unui control jurisdicțional efectiv destinat să asigure respectarea dreptului Uniunii este inerentă unui stat de drept [Hotărârea din 27 februarie 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, punctul 36, precum și Hotărârea din 25 iulie 2018, Minister for Justice and Equality (Deficiențele sistemului judiciar), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, punctul 51].

190 În acest temei și astfel cum prevede articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, revine statelor membre sarcina să prevadă un sistem de căi de atac și de proceduri care să le asigure justițiabililor respectarea dreptului lor la protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii. Principiul protecției jurisdicționale efective a drepturilor conferite justițiabililor de dreptul Uniunii, la care se referă articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, constituie un principiu general al dreptului Uniunii care decurge din tradițiile constituționale comune ale statelor membre, care a fost consacrat la articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, și care în prezent este afirmat la articolul 47 din cartă [Hotărârea din 2 martie 2021, A. B. și alții (Numirea judecătorilor la Curtea Supremă — Căi de atac), C-824/18, EU:C:2021:153, punctele 109 și 110, precum și jurisprudența citată].

191 În consecință, orice stat membru trebuie să se asigure că organismele care, în calitate de „instanță” în sensul definit de dreptul Uniunii, fac parte din sistemul său de căi de atac în domeniile reglementate de dreptul Uniunii îndeplinesc cerințele unei protecții jurisdicționale efective [Hotărârea din 27 februarie 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, punctul 37, precum și Hotărârea din 25 iulie 2018, Minister for Justice and Equality (Deficiențele sistemului judiciar), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, punctul 52].

192 În ceea ce privește domeniul de aplicare material al articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, trebuie amintit că această dispoziție vizează „domeniile reglementate de dreptul Uniunii”, independent de situația în care statele membre pun în aplicare acest drept, în sensul articolului 51 alineatul (1) din cartă [Hotărârea din 2 martie 2021, A. B. și alții (Numirea judecătorilor la Curtea Supremă — Căi de atac), C-824/18, EU:C:2021:153, punctul 111, precum și jurisprudența citată].

193 Reglementări naționale precum cele în discuție în litigiul principal se aplică magistraturii în ansamblul său și, prin urmare, judecătorilor de drept comun, care sunt chemați, în această calitate, să statueze cu privire la chestiuni legate de aplicarea sau de interpretarea dreptului Uniunii. Întrucât aceștia din urmă fac parte, în calitate de „instanțe”, în sensul definit de acest drept, din sistemul român de căi de atac în „domeniile reglementate de dreptul Uniunii”, în sensul articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, ei trebuie să îndeplinească cerințele unei protecții jurisdicționale efective.

194 Or, trebuie amintit că, pentru a garanta că instanțele care pot fi chemate să statueze cu privire la chestiuni legate de aplicarea sau de interpretarea dreptului Uniunii sunt în măsură să asigure protecția jurisdicțională efectivă impusă de această dispoziție, prezervarea independenței acestora este primordială, astfel cum se confirmă la articolul 47 al doilea paragraf din cartă, care menționează accesul la o instanță judecătorească „independentă” printre cerințele legate de dreptul fundamental la o cale de atac efectivă [a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 martie 2021, A. B. și alții (Numirea judecătorilor la Curtea Supremă — Căi de atac), C-824/18, EU:C:2021:153, punctul 115, precum și jurisprudența citată].

195 Această cerință de independență a instanțelor, care este inerentă activității de judecată, ține de conținutul esențial al dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și al dreptului fundamental la un proces echitabil, care are o importanță esențială în calitate de garant al protecției ansamblului drepturilor conferite justițiabililor de dreptul Uniunii și al prezervării valorilor comune ale statelor membre prevăzute la articolul 2 TUE, în special a valorii statului de drept. Conform principiului separării puterilor ce caracterizează funcționarea unui stat de drept, trebuie în special să fie garantată independența instanțelor față de puterile legislative și executive [a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 martie 2021, A. B. și alții (Numirea judecătorilor la Curtea Supremă — Căi de atac), C-824/18, EU:C:2021:153, punctele 116 și 118, precum și jurisprudența citată].

196 Potrivit unei jurisprudențe constante, garanțiile de independență și de imparțialitate impuse în temeiul dreptului Uniunii postulează existența unor norme care să permită înlăturarea, în percepția justițiabililor, a oricărei îndoieli legitime referitoare la impenetrabilitatea instanței în cauză în privința unor elemente exterioare și la neutralitatea sa în raport cu interesele care se înfruntă [a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 septembrie 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, punctul 53 și jurisprudența citată, Hotărârea din 2 martie 2021, A. B. și alții (Numirea judecătorilor la Curtea Supremă — Căi de atac), C-824/18, EU:C:2021:153, punctul 117, precum și Hotărârea din 20 aprilie 2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, punctul 53].

197 În acest sens, trebuie ca judecătorii să se afle la adăpost de intervenții sau de presiuni exterioare care le pot pune în

pericol independența. Normele aplicabile statutului judecătorilor și exercitării funcției lor de judecător trebuie în special să permită excluderea nu numai a oricărei influențe directe, sub formă de instrucțiuni, ci și a formelor de influență indirectă susceptibile să orienteze deciziile judecătorilor în discuție și să înlăture astfel o lipsă a aparenței de independență sau de imparțialitate a acestora care să poată aduce atingere încrederii pe care justiția trebuie să o inspire justițiabililor într-o societate democratică și într-un stat de drept [a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 martie 2021, A. B. și alții (Numirea judecătorilor la Curtea Supremă — Căi de atac), C-824/18, EU:C:2021:153, punctele 119 și 139, precum și jurisprudența citată].

198 Referitor mai precis la normele care guvernează regimul disciplinar, cerința de independență impune, conform unei jurisprudențe constante, ca acest regim să prezinte garanțiile necesare pentru a evita orice risc de utilizare a unui astfel de regim ca sistem de control politic al conținutului deciziilor judiciare. În această privință, adoptarea unor norme care definesc printre altele atât comportamentele ce constituie încălcări disciplinare, cât și sancțiunile aplicabile în mod concret, care prevăd intervenția unei instanțe independente în conformitate cu o procedură care garantează pe deplin drepturile consacrate la articolele 47 și 48 din cartă, în special dreptul la apărare, și care consacră posibilitatea de a contesta în justiție deciziile organelor disciplinare constituie un ansamblu de garanții esențiale pentru prezervarea independenței puterii judecătorești [Hotărârea din 25 iulie 2018, Minister for Justice and Equality (Deficiențele sistemului judiciar), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, punctul 67, Hotărârea din 24 iunie 2019, Comisia/Polonia (Independența Curții Supreme), C-619/18, EU:C:2019:531, punctul 77, precum și Hotărârea din 5 noiembrie 2019, Comisia/Polonia (Independența instanțelor de drept comun), C-192/18, EU:C:2019:924, punctul 114].

199 În plus, după cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 268 din Concluziile prezentate în cauzele C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19 și C-355/19, întrucât perspectiva inițierii unei cercetări disciplinare este în sine susceptibilă să exercite o presiune asupra celor care au sarcina de a judeca, este esențial ca organul competent să efectueze cercetările și să exercite acțiunea disciplinară să acționeze în cadrul exercitării misiunilor sale în mod obiectiv și imparțial și în acest scop să fie la adăpost de orice influență exterioară.

200 Prin urmare, dat fiind că persoanele care ocupă funcțiile de conducere în cadrul unui astfel de organ pot exercita o influență determinantă asupra activității acestuia, normele care guvernează procedura de numire în aceste funcții trebuie să fie concepute, după cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 269 din Concluziile prezentate în cauzele C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19 și C-355/19, astfel încât să nu poată da naștere niciunei îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor organului menționat ca instrument de presiune asupra activității judiciare sau de control politic al acestei activități.

201 Revine în cele din urmă instanței de trimitere sarcina de a se pronunța cu privire la acest aspect după ce va fi efectuat aprecierile necesare în acest scop. Astfel, trebuie să se amintească faptul că articolul 267 TFUE nu abilitează Curtea să aplice normele dreptului Uniunii la o speță determinată, ci numai să se pronunțe cu privire la interpretarea tratatelor și a actelor adoptate de instituțiile Uniunii. Cu toate acestea, conform unei jurisprudențe constante, în cadrul cooperării judiciare create prin articolul 267 TFUE, Curtea, plecând de la elementele dosarului, poate furniza instanței naționale elementele de interpretare a dreptului Uniunii care ar putea să îi fie utile în aprecierea efectelor uneia sau ale alteia dintre dispozițiile acestuia [Hotărârea din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții (Independența Camerei Disciplinare a Curții Supreme), C-585/18, C-624/18 și C-625/18, EU:C:2019:982, punctul 132, precum și Hotărârea din 2 martie

2021, A. B. și alții (Numirea judecătorilor la Curtea Supremă — Căi de atac), C-824/18, EU:C:2021:153, punctul 96].

202 În acest sens trebuie arătat că simplul fapt că membrii cu funcții de conducere ai organului care are misiunea de a efectua cercetări disciplinare și de a exercita acțiunea disciplinară în privința judecătorilor și a procurorilor sunt numiți de guvernul unui stat membru nu este de natură să dea naștere unor îndoieli, precum cele menționate la punctul 200 din prezenta hotărâre.

203 Situația este aceeași în ceea ce privește dispozițiile naționale care prevăd că interimatul unei funcții de conducere din cadrul unui astfel de organ este asigurat, în situația vacanței acestei funcții ca urmare a expirării mandatului în cauză, de conducătorul al cărui mandat a expirat, până la data ocupării acestei funcții în condițiile legii.

204 Cu toate acestea, condițiile de fond și modalitățile procedurale aplicabile la adoptarea deciziilor de numire a acestor conducători trebuie să fie concepute astfel încât să îndeplinească cerințele amintite la punctul 199 din prezenta hotărâre.

205 Mai exact, o reglementare națională poate genera îndoieli, precum cele menționate la punctul 200 din prezenta hotărâre atunci când are ca efect, fie și cu titlu provizoriu, să permită guvernului statului membru în cauză să facă numiri în funcțiile de conducere ale organului care are misiunea de a efectua cercetările disciplinare și de a exercita acțiunea disciplinară împotriva judecătorilor și a procurorilor cu încălcarea procedurii ordinare de numire prevăzute de dreptul național.

206 Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica, ținând seama de ansamblul elementelor pertinente ale contextului de fapt și de drept național, dacă reglementarea națională în discuție în litigiul principal a avut ca efect să confere guvernului național o competență directă de numire în aceste funcții și dacă a putut da naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.

207 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se răspundă la a treia întrebare adresată în cauza C-83/19 că articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și Decizia 2006/928 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale adoptate de guvernul unui stat membru care îi permite acestuia din urmă să facă numiri interimare în funcțiile de conducere ale organului judiciar însărcinat cu efectuarea cercetărilor disciplinare și cu exercitarea acțiunii disciplinare împotriva judecătorilor și a procurorilor fără respectarea procedurii ordinare de numire prevăzute de dreptul național atunci când această reglementare este de natură să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor acestui organ ca instrument de presiune asupra activității respectivilor judecători și procurori sau de control politic al acestei activități.»

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

31. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod și s-a propus soluția de admitere a sesizării și pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

32. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, necesar a fi îndeplinite cumulativ: (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată; (ii) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze cauza; (iii) instanța

care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; **(iv)** ivirea unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; **(v)** chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă; **(vi)** asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

33. Sunt îndeplinite primele trei și a șasea dintre condițiile de admisibilitate, întrucât sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu în materia contenciosului administrativ aflat în stadiul de recurs pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanță care a formulat sesizarea și care judecă litigiul în ultimă instanță, iar instanța supremă nu a statuat asupra chestiunilor de drept supuse dezlegării, care nici nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

34. În ceea ce privește a patra condiție de admisibilitate, vizând existența unei „chestiuni de drept veritabile”, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut că scopul mecanismului procedural reglementat de art. 519—521 din Codul de procedură civilă este de a contribui la transformarea practicii judiciare într-una predictibilă (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragrafele 34 și 36), iar premisele declanșării acestei proceduri constau în iminenta apariție a unei practici judiciare neunitare (Decizia nr. 79 din 12 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 14 februarie 2019, paragrafele 90—91) și în potențialul chestiunii de drept de a suscita interpretări diferite, fie ele doar prefigurate sau deja afirmate (Decizia nr. 32 din 30 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 47).

35. În cauză, cel puțin aparent, există riscul iminent al apariției unei practici judiciare neunitare, întrucât ne aflăm în prezența a două orientări jurisprudențiale divergente, și anume: pe de o parte, Sentința civilă nr. 59 din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal (prezentată la pct. II lit. C din prezenta decizie), ce formează obiectul recursului în Dosarul nr. 391/39/2021, aflat pe rolul Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție; pe de altă parte, Hotărârea Secției pentru procurori în materie disciplinară a CSM nr. 3P din 19 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4/P/2019 (menționată la paragraful 26 din prezenta decizie), ce formează obiectul recursului în Dosarul nr. 2.782/1/2021, aflat pe rolul Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

36. Dificultatea și incertitudinea de interpretare a dispozițiilor în discuție rezultă din interpretările diferite date prin hotărârile menționate în paragraful anterior, aflându-ne în prezența unei reale și veritabile chestiuni de drept, aptă să genereze divergențe de jurisprudență, fiind îndeplinită și a patra condiție de admisibilitate a sesizării.

37. În ceea ce privește a cincea condiție de admisibilitate, referitoare la caracterul de noutate, aceasta este cu evidență îndeplinită, întrucât chestiunile de drept în discuție sunt de dată recentă și au fost generate de Hotărârea CJUE din 18 mai 2021, pronunțată în cauzele conexe C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 și C-397/19, astfel că, abia în prezent, precum și în viitorul apropiat, instanțele se vor confrunta cu litigii în care se va ridica aceeași problemă de drept, existând, așa cum s-a arătat anterior, riscul apariției unor divergențe de jurisprudență.

38. De altfel, riscul apariției unei jurisprudențe neunitare, reliefată deja în paragraful 35 din prezenta decizie, rezultă implicit chiar din soluția și considerentele de la paragrafele 200—203 din Hotărârea CJUE din 18 mai 2021, sintetizate în par. 206 al hotărârii, în care se afirmă expres că, finalmente, „Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica, ținând seama

de ansamblul elementelor pertinente ale contextului de fapt și de drept național, dacă reglementarea națională în discuție în litigiul principal a avut ca efect să confere guvernului național o competență directă de numire în aceste funcții și dacă a putut da naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități”.

39. Așadar, pentru că revine oricărui dintre instanțele naționale în fața cărora se invocă dreptul Uniunii să analizeze dacă, în concret, legislația națională în discuție respectă standardele impuse de normele europene prin prisma elementelor de interpretare oferite de CJUE, devine inevitabilă pronunțarea unor hotărâri contradictorii, în funcție de aprecierea fiecărei instanțe.

40. Or, în acest context și în prezența interpretărilor deja divergente menționate în paragraful 35 din prezenta decizie, rezultă cu evidență că suntem în prezența unei iminente apariții a unei practici judiciare neunitare care ar avea un impact negativ semnificativ asupra sistemului judiciar atât timp cât ar da naștere unor îndoieli asupra legalității exercitării funcțiilor de conducere de inspector-șef și inspector-șef adjunct ale Inspecției Judiciare, cu consecințe asupra procedurilor disciplinare derulate în perioada asigurării interimatului acestor funcții în temeiul dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018.

41. În aceste condiții, funcția mecanismului hotărârii prealabile de a preîntâmpina apariția unei practici neunitare (control a priori) se poate realiza în acest stadiu, neexistând niciun exemplu de jurisprudență definitivă prin care să se fi statuat cu privire la chestiunile de drept în discuție și care să permită deci conturarea unei practici stabile a instanțelor de judecată, fiind îndeplinite atât condiția „noutății”, cât și „scopul” mecanismului procedural.

42. Pentru toate argumentele expuse, se apreciază că sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel încât se impune a se da eficiență mecanismului de asigurare a unei practici judiciare unitare reprezentat de pronunțarea unei hotărâri prealabile.

B. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

43. Chestiunea de drept a cărei dezlegare o solicită instanța de trimitere este aceea de a stabili dacă procedura reglementată de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 este de natură să confere Guvernului o competență directă de numire a conducerii interimare a Inspecției Judiciare și să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.

44. Cu titlu prealabil, este de observat faptul că, deși sesizarea vizează interpretarea dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018, analiza efectuată de Înalta Curte de Casație și Justiție este strâns legată și de dispozițiile art. I din ordonanța de urgență.

45. Astfel, analizând conținutul acestui act normativ, se constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 conține în art. I o dispoziție de principiu, care reglementează situația vacantării funcțiilor de conducere ale Inspecției Judiciare, ca urmare a expirării mandatelor, dispunând ca interimatul să fie asigurat, până la data ocupării acestora în condițiile legii, de către inspectorul-șef sau, după caz, de inspectorul-șef adjunct ale căror mandate au expirat. Art. II introduce o dispoziție tranzitorie, prevăzând expres că, pentru situația juridică expusă la art. I care se află în curs la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018, se va aplica aceeași soluție legislativă, respectiv exercitarea interimatului să fie asigurată de către cei ale căror mandate pe funcțiile de conducere au expirat.

46. Problematika interpretării dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018 a fost generată de faptul că acestea au făcut obiectul cererilor preliminare în cauzele conexe C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 și C-397/19. Prin Hotărârea din 18 mai 2021, CJUE, analizând însă în mod generic compatibilitatea dreptului Uniunii Europene cu o reglementare națională plasată în contextul invocat în sesizare, a statuat că dreptul Uniunii Europene „se opune unei reglementări naționale adoptate de guvernul unui stat membru care îi permite acestuia din urmă să facă numiri interimare în funcțiile de conducere ale organului judiciar însărcinat cu efectuarea cercetărilor disciplinare și cu exercitarea acțiunii disciplinare împotriva judecătorilor și a procurorilor fără respectarea procedurii ordinare de numire prevăzute de dreptul național atunci când această reglementare este de natură să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor acestui organ ca instrument de presiune asupra activității respectivilor judecători și procurori sau de control politic al acestei activități.”

47. În considerentele Hotărârii din 18 mai 2021, CJUE a reținut, referitor la normele care guvernează regimul disciplinar, că cerința de independență impune ca acest regim să prezinte garanțiile necesare pentru a evita orice risc de utilizare a unui astfel de regim ca sistem de control politic al conținutului deciziilor judiciare (paragraful 198 din hotărâre). Întrucât perspectiva inițierii unei cercetări disciplinare este în sine susceptibilă să exercite o presiune asupra celor care au sarcina de a judeca, este esențial ca organul competent să efectueze cercetările, să exercite acțiunea disciplinară și să acționeze în cadrul exercitării misiunilor sale în mod obiectiv și imparțial și în acest scop să fie la adăpost de orice influență exterioară (paragraful 199 din hotărâre). Prin urmare, dat fiind că persoanele care ocupă funcțiile de conducere în cadrul unui astfel de organ pot exercita o influență determinantă asupra activității acestuia, normele care guvernează procedura de numire în aceste funcții trebuie să fie concepute astfel încât să nu poată da naștere niciunei îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor organului menționat ca instrument de presiune asupra activității judiciare sau de control politic al acestei activități (paragraful 200 din hotărâre).

48. Așadar, fără a constata neconcordanța Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018 cu dreptul Uniunii Europene, CJUE a decis că, în cele din urmă, „revine instanței de trimitere sarcina de a verifica, ținând seama de ansamblul elementelor pertinente ale contextului de fapt și de drept național, dacă reglementarea națională în discuție în litigiul principal a avut ca efect să confere guvernului național o competență directă de numire în aceste funcții și dacă a putut da naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități” (paragraful 206 din Hotărârea CJUE din 18 mai 2021).

49. În analiza prezentei sesizări se pornește de la următoarele realități juridice acceptate și statuate inclusiv în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia Curții Constituționale nr. 1.039 din 5 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 29 ianuarie 2013):

„Principiul aplicării cu prioritate a dreptului Uniunii Europene este consacrat de art. 148 alin. (2) din Constituție, iar garantarea aducerii la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării la Uniunea Europeană și din aplicarea acestui principiu revine, în ordine, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, Parlamentului, Președintelui României, Guvernului și autorității judecătorești.

(...) Curtea de Justiție a Uniunii Europene, având competența de interpretare a dreptului Uniunii Europene (...), hotărârile sale preliminare sunt obligatorii erga omnes, la nivelul tuturor statelor membre, sub rezerva solicitării la un moment ulterior, de către instanțele judecătorești naționale, a unor lămuriri suplimentare asupra respectivei interpretări a Curții.”

50. Pe calea mecanismului hotărârii prealabile, în demersul de rezolvare de principiu a chestiunii de drept cu care a fost sesizată, Înalta Curte de Casație și Justiție, analizând dispozițiile supuse interpretării prin prisma condiționalităților stabilite de CJUE, apreciază că, pentru argumentele ce vor fi expuse în continuare, dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 nu sunt de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în aceste funcții și nici să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.

51. Mai trebuie amintit și faptul că art. 267 din TFUE nu abilitază CJUE să aplice normele dreptului Uniunii Europene la o speță determinată, ci numai să se pronunțe cu privire la interpretarea tratatelor și a actelor adoptate de instituțiile Uniunii, însă, conform unei jurisprudențe constante, în cadrul cooperării judiciare create prin articolul respectiv, CJUE, plecând de la elementele dosarului, poate furniza instanței naționale elementele de interpretare a dreptului Uniunii care ar putea să îi fie utile în aprecierea efectelor uneia sau ale altele dintre dispozițiile acestuia (paragraful 201 din Hotărârea CJUE din 18 mai 2021).

52. Astfel, CJUE a subliniat că „o reglementare națională poate genera îndoieli precum cele menționate la punctul 200 din prezenta hotărâre atunci când are ca efect, fie și cu titlu provizoriu, să permită guvernului statului membru în cauză să facă numiri în funcțiile de conducere ale organului care are misiunea de a efectua cercetările disciplinare și de a exercita acțiunea disciplinară împotriva judecătorilor și a procurorilor cu încălcarea procedurii ordinare de numire prevăzute de dreptul național” (paragraful 205 din Hotărârea CJUE din 18 mai 2021).

53. Or, se impune a fi observat faptul că, în reperatele indicate de CJUE, instanța europeană a plecat de la premisa existenței în ordinea juridică internă a unei proceduri ordinare de numire a interimatului conducerii Inspecției Judiciare, în timp ce, după cum se va arăta în continuare, rațiunea adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018 a fost tocmai aceea a lipsei acestei proceduri și a imposibilității asigurării conducerii curente a Inspecției Judiciare, ca urmare a expirării mandatelor funcțiilor de conducere.

54. Așadar, elementul esențial de la care pornește analiza dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 constă în faptul că acestea nu au caracter derogatoriu de la eventuale norme legale cu caracter general care să reglementeze modul de asigurare a interimatului conducerii Inspecției Judiciare, fiind adoptate nu pentru eludarea, ci tocmai în considerarea inexistenței acestora din urmă.

55. Un prim argument în susținerea acestei observații este unul care rezultă chiar din titlul și din obiectul reglementării. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 pentru completarea art. 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii prevede în art. I alin. (1): „La articolul 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, (...) după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins: (...)”. Ca urmare, este evident că scopul legiuitorului delegat a fost acela de a acoperi absența normării în privința situațiilor expuse în conținutul dispozițiilor de completare.

56. Din perspectiva tehnicii legislative, dispozițiile prevăzute în Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 24/2000), reglementează completarea unui act normativ ca fiind un eveniment legislativ care constă în introducerea unor dispoziții noi, ce cuprind soluții legislative și ipoteze suplimentare care nu afectează însă concepția generală ori caracterul unitar al aceluia act.

57. În al doilea rând, relevante sunt și motivele care au stat la baza emiterii ordonanței de urgență, astfel cum sunt prezentate de către Guvern în preambulul acestui act normativ, reținându-se, printre altele, următoarele:

„Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 65 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, *Inspekția Judiciară este condusă de un inspector-șef, care exercită funcția de conducere și organizare a activității Inspekției Judiciare, ajutat de un inspector-șef adjunct, numiți prin concurs organizat de Consiliul Superior al Magistraturii,*

luând în considerare că, potrivit prevederilor art. 67 din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare, mandatul inspectorului-șef și al inspectorului-șef adjunct este de 3 ani, putând fi reînnoit o singură dată, în condițiile legii,

întrucât dispozițiile Legii nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare, nu reglementează situația în care mandatele funcțiilor de inspector-șef și inspector-șef adjunct al Inspekției Judiciare expiră înainte de finalizarea concursurilor pentru ocuparea acestor funcții și nici posibilitatea exercitării cu titlu interimar a funcțiilor de inspector-șef și inspector-șef adjunct, în situația în care acestea devin vacante din alte motive, (...)

față de faptul că mandatul conducerii Inspekției Judiciare a expirat la data de 1 septembrie 2018 și nu există o dispoziție legală care să reglementeze expres modul de asigurare a interimatului pentru aceste funcții, (...)

considerând că situația prezentată mai sus este una extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, fiind necesară o intervenție urgentă de natură legislativă care să acopere lacuna legislativă în această materie”.

58. Prin urmare, contextul situațiilor de fapt și de drept care au condus la adoptarea ordonanței de urgență relevă, pe de o parte, existența unui vid legislativ în privința interimatului funcțiilor de inspector-șef și inspector-șef adjunct din cadrul Inspekției Judiciare, iar, pe de altă parte, o ipoteză particulară fără corolament legal, în care vacantarea celor două funcții de conducere la 1 septembrie 2018, generată de imposibilitatea de finalizare a concursului pentru ocuparea funcțiilor în termenul legal din cauza unor proceduri judiciare referitoare la regulamentul de concurs, nu își găsea rezolvare normativă.

59. Totodată, spre deosebire de situația altor funcții de conducere din sistemul judiciar cu privire la care legiuitorul reglementase posibilitatea delegării în ipoteza vacanței funcției, până la ocuparea acesteia prin concurs sau numire, în cazul conducerii Inspekției Judiciare nu exista o astfel de prevedere. Astfel, pot fi identificate în legislația specifică sistemului judiciar dispozițiile art. 57 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că:

„Art. 57. — (...)”

(4) *Delegarea în funcții de conducere a judecătorilor de la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători, până la ocuparea funcției prin numire în condițiile prezentei legi.*

(5) *Delegarea în funcțiile de conducere de la Înalta Curte de Casație și Justiție a judecătorilor de la această instanță se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători, cu acordul scris al acestora, la propunerea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.”*

60. Normele legale citate, care permit delegarea pe funcții de conducere vacante la instanțe și parchete, nu pot fi însă aplicate prin analogie și cu atât mai puțin în mod direct în situația vacanței funcțiilor de conducere de la nivelul Inspekției Judiciare.

61. Prin urmare, o primă concluzie este aceea că ipoteza „*încălcării procedurii ordinare de numire prevăzute de dreptul național*”, la care a făcut trimitere CJUE atunci când a furnizat elementele de interpretare a dreptului Uniunii Europene în raport

cu care să fie evaluate efectele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018, nu se regăsește în contextul legislativ existent la momentul adoptării acestui act normativ.

62. Dată fiind corelația expusă de CJUE (paragraful 52 din prezenta decizie), inexistența acestei premise ar face, *ab initio*, inutilă analiza îndeplinirii celor două condiții referitoare la aptitudinea ordonanței de urgență de a conferi Guvernului o competență directă de numire a interimatului conducerii Inspekției Judiciare și de a da naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspekției Judiciare, ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.

63. Totuși, din rațiuni ce țin de necesitatea lămuririi tuturor aspectelor ce ar putea genera interpretări contradictorii, Înalta Curte de Casație și Justiție va analiza în continuare reperatele indicate de CJUE pentru verificarea efectelor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018, respectiv: numirea directă și îndoiala legitimă.

64. Cu privire la condiția ca norma în discuție să confere Executivului competența directă de numire a conducerii Inspekției Judiciare, așa cum s-a arătat anterior, circumstanțele în care a fost promovată ordonanța de urgență relevă intenția Guvernului de a reglementa, în virtutea delegării legislative ce îi este acordată de art. 115 alin. (4) din Constituție, situația de vacantare a funcțiilor de conducere cu care se confruntă Inspekția Judiciară din cauze obiective, neimputabile nici acestei instituții, nici Consiliului Superior al Magistraturii și cu atât mai puțin Executivului.

65. De altfel, în considerentele Hotărârii CJUE din 18 mai 2021 s-a reținut că „*simplul fapt că membrii cu funcții de conducere ai organului care are misiunea de a efectua cercetări disciplinare și de a exercita acțiunea disciplinară în privința judecătorilor și a procurorilor sunt numiți de guvernul unui stat membru nu este de natură să dea naștere unor îndoieli precum cele menționate la punctul 200 din prezenta hotărâre. Situația este aceeași în ceea ce privește dispozițiile naționale care prevăd că interimatul unei funcții de conducere din cadrul unui astfel de organ este asigurat, în situația vacanței acestei funcții ca urmare a expirării mandatului în cauză, de conducătorul al cărui mandat a expirat, până la data ocupării acestei funcții în condițiile legii. Cu toate acestea, condițiile de fond și modalitățile procedurale aplicabile la adoptarea deciziilor de numire a acestor conducători trebuie să fie concepute astfel încât să îndeplinească cerințele amintite la punctul 199 din prezenta hotărâre”* (paragrafele 202—204 din hotărâre).

66. Așadar, atât în Hotărârea CJUE din 18 mai 2021, cât și în jurisprudența sa din cauze similare [Hotărârea din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții (Independența Camerei Disciplinare a Curții Supreme), C-585/18, C-624/18 și C-625/18, EU:C:2019:982], CJUE acceptă, de principiu, că interimatul, în situații de felul celei în cauză, nu este de natură să genereze, *per se*, îndoieli precum cele la care se raportează instanța europeană (paragraful 203 din hotărâre), fiind necesară verificarea condițiilor de fond și de procedură în care se realizează numirile respective.

67. Însă, chiar și în aceste condiții, se impune a fi subliniat faptul că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018, Guvernul nu a procedat la numirea directă a persoanelor care au exercitat cu caracter interimar funcțiile de inspector-șef și inspector-șef adjunct din cadrul Inspekției Judiciare. Acest act normativ nu conține dispoziții propriu-zise de numire a unor persoane determinate în funcțiile de conducere respective, neavând, prin urmare, caracter *intuitu personae*.

68. Examinând dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018, prin care se introduc, în cuprinsul art. 67 din Legea nr. 317/2004, alin. (7) și (8), care reglementează procedura de asigurare a interimatului în situația vacanței funcțiilor de inspector-șef și inspector-șef adjunct din cadrul

Inspecției Judiciare, ca urmare a expirării mandatului ori a altor situații, se constată că acestea reprezintă un eveniment legislativ menit a asigura soluționarea unei ipoteze neacoperite de dispozițiile în vigoare.

69. În aceste condiții, este evident că legiuitorul delegat a urmărit completarea cadrului normativ existent cu norme cu aplicabilitate generală și permanentă, iar nu doar la acel moment. Drept urmare, soluția normativă introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 se regăsește în prezent în fondul activ al legislației, constituind forma actuală a art. 67 din Legea nr. 317/2004.

70. Deopotrivă, nu poate fi asimilat unei numiri directe nici faptul că dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 vizează situația particulară a vacanței funcțiilor de conducere la data intrării sale în vigoare, ipoteză în privința căreia Executivul a dispus aplicarea aceleiași soluții legislative, respectiv ca interimatul să fie asigurat de inspectorii aflați în funcție ale căror mandate expiraseră la acel moment.

71. Din perspectiva tehnicii de reglementare, prin modul de redactare și măsurile instituite cu privire la derularea situațiilor juridice aflate în curs la data intrării în vigoare, dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 prezintă caracteristicile unor norme tranzitorii în sensul art. 54 din Legea nr. 24/2000, articol care prevede obligația emitentului de a reglementa expres și în privința raporturilor juridice născute anterior, dar ale căror efecte continuă să se producă și după adoptarea actului normativ, nefiind așadar epuizate la intrarea în vigoare a acestuia.

72. În plus, conform art. 115 alin. (5) din Constituție, „Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbatere în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere”. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 5 septembrie 2018 și a fost depusă spre dezbatere în procedură de urgență la Camera Deputaților cu nr. 616 din 5.09.2018 [conform mențiunilor din fișa proiectului de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2018 (PL-x nr. 449/2018), care poate fi consultată în secțiunea „Urmărirea procesului legislativ” pe pagina de internet a Camerei Deputaților, www.cdep.ro].

73. Rezultă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 a intrat în vigoare la 5 septembrie 2018, astfel că, potrivit principiului aplicării în timp a legii civile, reglementat de art. 6 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, se aplica raporturilor juridice existente la momentul respectiv, inclusiv vacanței funcțiilor de inspector-șef și inspector-șef adjunct intervenite la 1 septembrie 2018.

74. În aceste condiții, se poate concluziona că dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 nu produc un alt efect decât cel pe care l-ar fi produs, în absența lor, dispozițiile art. I din ordonanța de urgență, context în care este superfluu a se discuta despre potențialul risc de a conferi Guvernului competența de numire directă în funcțiile de conducere vacante la data intrării lor în vigoare.

75. Așadar, prin prisma argumentelor expuse anterior, nu pot fi identificate elemente care să conducă la concluzia că dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 ar conferi sau ar fi conferit la momentul respectiv Guvernului competența directă de numire în funcțiile de inspector-șef și inspector-șef adjunct din cadrul Inspecției Judiciare.

76. În privința celui de-al doilea standard probatoriu instituit de CJUE referitor la îndoiala legitimă, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că împrejurările în care au fost adoptate prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 77/2018 reprezintă situații obiective excepționale, ce nu pot fi privite ca elemente care să poată reliefa conduita sau intenția Guvernului de a-și aroga, prin adoptarea ordonanței de urgență, competența de numire directă în funcțiile de inspector-șef și inspector-șef adjunct din cadrul Inspecției Judiciare de o manieră care „să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități” (paragraful 200 din Hotărârea CJUE din 18 mai 2021).

77. Astfel, în preambulul ordonanței de urgență sunt reflectate, așa cum s-a arătat anterior (paragraful 57 din prezenta decizie), circumstanțele excepționale care au reclamat intervenția normativă a Guvernului la acel moment.

78. Se observă că, plecând de la premisa că legea în vigoare nu reglementa, de principiu, situația obiectivă în care vacanța funcțiilor de conducere din cadrul Inspecției Judiciare intervenea ca urmare a expirării mandatelor înainte de finalizarea concursurilor pentru ocuparea acestora sau din alte motive obiective, Guvernul a arătat în preambulul ordonanței de urgență că: „ținând seama de importanța instituției Inspecției Judiciare pentru menținerea unui corp al magistraturii integru și care să se bucure de toate garanțiile de independență și imparțialitate, activitatea desfășurată de această instituție urmărind îmbunătățirea calității actului de justiție, a eficienței și eficacității sistemului judiciar, prin intermediul verificărilor și evaluărilor realizate potrivit legii, și luând în considerare că vacantarea funcției de inspector-șef al Inspecției Judiciare are repercusiuni negative asupra desfășurării activității acestei instituții și asupra procedurilor de cercetare disciplinară a magistraților, în condițiile în care inspectorul-șef are atribuții concrete în procedura disciplinară, confirmând rezoluțiile inspectorului judiciar (...)”, apreciind astfel că are obligația constituțională de a edicta în acest domeniu.

79. Date fiind condițiile de constituționalitate în care se realizează delegarea legislativă a Guvernului, astfel cum sunt prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, ordonanța de urgență nu poate fi apreciată ca fiind o alternativă aflată la discreția Executivului care ar avea astfel libertatea de a adopta oricând, în regim de urgență, acte normative cu caracter de lege. Așadar, este exclusă de plano o intervenție subiectivă a Executivului prin intermediul ordonanței de urgență.

80. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la art. 115 alin. (4) din Constituție (spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005), Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare, reglementarea să nu poată fi amânată și motivarea urgenței în cuprinsul ordonanței.

81. „Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (a se vedea Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998). Curtea Constituțională observă, așadar, că elementele invocate drept situații extraordinare, care să necesite remediere în regim de urgență, reprezintă stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pun în pericol un interes public și, prin urmare, întrunesc exigențele prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție (Decizia nr. 731 din 4 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.239 din 28 decembrie 2021).

82. Prin urmare, cadrul constituțional care îi permite Guvernului să legifereze exclude orice posibilitate de utilizare de către acesta a atributelor de legiuitor delegat, astfel încât să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea

prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.

83. În al doilea rând, un asemenea potențial risc nu poate fi luat în discuție în condițiile în care aceeași persoană, numită inițial de CSM, a exercitat funcția de conducere până la momentul vacanței (1 septembrie 2018) și a fost numită ulterior în funcție de CSM în urma concursului organizat și desfășurat în temeiul art. 67 alin. (1)—(3) din Legea nr. 317/2004. Așadar, soluția normativă adoptată a urmărit ca interimatul să fie asigurat de către persoane care au dat dovada competenței profesionale și manageriale, exercitând deja funcțiile respective, având o cunoaștere aprofundată a activității Inspecției Judiciare și susținând un concurs, atât la momentul numirii inițiale, cât și la momentul reînvestirii pentru un nou mandat, în condițiile legii.

84. În fapt, în condițiile expuse, în temeiul art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018, funcția de conducere de inspector-șef a fost exercitată cu caracter interimar, în perioada 1 septembrie 2018—14 mai 2019, de aceeași persoană care atât anterior interimatului, cât și ulterior interimatului (în baza Hotărârii Plenului CSM nr. 82 din 15 mai 2019), a fost numită de CSM, potrivit procedurii prevăzute de art. 67 din Legea nr. 317/2004, în urma concursului, ceea ce exclude, *de plano*, orice minimă intervenție a Guvernului în desemnarea persoanelor care exercită funcțiile de inspector-șef și inspector-șef adjunct în cadrul Inspecției Judiciare.

85. Mai mult, soluția legislativă adoptată prevede ca interimatul funcțiilor de conducere respective să fie asigurat de persoane în privința cărora CSM derulase anterior procedura de numire în urma concursului organizat potrivit legii, soluție menită să asigure și continuitatea actului managerial pentru o perioadă determinată, până la ocuparea postului în condițiile legii.

86. Nu poate fi ignorat nici faptul că, în prezent, în privința instituției delegării pe funcții de conducere la instanțe și parchete, se poate constata prefigurarea unei practici administrative care reflectă această soluție normativă, în sensul că, de regulă, se dispune delegarea pe o funcție de conducere vacantă a aceluiași magistrat care exercitase anterior mandatul de conducere, tocmai în considerarea argumentelor expuse mai sus.

87. În plus, se cuvine a fi luat în considerare și faptul că, potrivit art. 65 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, în funcția de inspector-șef al Inspecției Judiciare nu poate fi numit decât un judecător, a cărui întreagă carieră profesională este girată de CSM, garantul independenței justiției, conform art. 133 alin. (1) din Constituție, și singura instituție cu competențe în numirea, promovarea, transferul și sancționarea judecătorilor, potrivit art. 125 alin. (2) din Constituție, ceea ce înseamnă că persoana respectivă răspunde exigențelor specifice corpului magistraților, prezentând garanțiile de imparțialitate și independență în exercitarea funcției.

88. Astfel, deși este necontestat faptul că interimatul celor două funcții de conducere a fost exercitat în temeiul dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018, Executivul nu a avut nicio implicare în selectarea sau numirea persoanelor care au asigurat interimatul, motiv pentru care nu se poate reține incidența ipotezei avute în vedere de CJUE la paragraful 202 din Hotărârea din 18 mai 2021.

89. Ca urmare, nu se poate vorbi despre o numire într-o funcție de conducere efectuată direct de puterea executivă, cu încălcarea procedurii ordinare de numire prevăzute de lege, ci de adoptarea unui act normativ, în baza unei abilitări constituționale, în considerarea unor situații extraordinare, a căror reglementare nu putea fi amânată.

90. În concluzie, se apreciază că dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 nu sunt de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în funcțiile de conducere din cadrul Inspecției Judiciare și nici să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.

91. Având în vedere că, pentru argumentele arătate, răspunsul la prima întrebare este negativ, este superfluă analiza celei de-a doua întrebări ce formează obiectul sesizării, întrebare ce are caracter subsidiar unui răspuns pozitiv la prima întrebare.

92. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 24 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 391/39/2021, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 pentru completarea art. 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii nu sunt de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în aceste funcții și să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 martie 2022.

PREȘEDINTELE
SECȚIEI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DENISA-ANGELICA STĂNIȘOR

Magistrat-asistent,
Bogdan Georgescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

